

UNIVERZITA KARLOVA
Fakulta tělesné výchovy a sportu

Vývoj Airsoftu v České Republice

Bakalářská práce

Vedoucí diplomové práce:

Mgr. Ing. Miloš Fiala, Ph.D.

Vypracoval:

Filip Hofmann

Praha, duben 2017

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci zpracoval samostatně a že jsem uvedl všechny použité informační zdroje a literaturu. Tato práce ani její podstatná část nebyla předložena k získání jiného nebo stejného akademického titulu.

V Praze, dne

.....

podpis diplomanta

Evidenční list

Souhlasím se zapůjčením své bakalářské práce ke studijním účelům. Uživatel svým podpisem stvrzuje, že tuto bakalářskou práci použil ke studiu a prohlašuje, že ji uvede mezi použitými prameny.

Jméno a příjmení:

Fakulta / katedra:

Datum vypůjčení:

Podpis:

Poděkování

Děkuji Mgr. Ing. Miloši Fialovi, Ph.D. za vedení mé bakalářské práce, za cenné rady, které mi poskytl během psaní této práce. Dále bych chtěl poděkovat Cooperovi, Beaglessovi, Harrimu a Igorovi za jejich sdílnost a předání zkušeností.

Abstrakt

Název: Vývoj Airsoftu v České republice

Cíle: Cílem této práce je na základě dotazníkového šetření zjistit historický vývoj airsoftu v České republice.

Metody: V této práci byla využita metoda dotazníkového šetření a jeho vyhodnocení. Dotazníky byly rozeslány čtyřem zástupcům české airsoftové komunity.

Výsledky: Bylo zjištěno, že historické kořeny českého airsoftu sahají do hloubky více jak 20 let. Dále bylo zjištěno, že airsoftové akce a vůbec informace o airsoftu se šířily převážně díky armyshopům.

Tato práce je první literární studijní podklad o airsoftu.

Klíčová slova: vývoj, airsoft, střelectví, historie, zbraně

Abstract

Title: Development of AirSoft in Czech Republic

Objectives: The aim of this work is to find out historical development of AirSoft in Czech Republic based on questionnaire.

Methods: In this thesis were used a method of questionnaire and method of evaluating. Questionnaires were sent to five representatives of Czech AirSoft community.

Results: It was found out, that Czech AirSoft historical roots are more than 20 years old. Also it was found out that AirSoft actions and all the information about AirSoft were spread thanks to army shops.

This thesis is first literary study material about AirSoft.

Keywords: development, airsoft, shooting, history, weapons

Obsah

[1 Úvod.](#) 11

[2 Současný stav bádání](#) 12

[2.1 Co je Airsoft?.](#) 13

[2.1.1 Manuální zbraně.](#) 13

[2.1.2 Plynové zbraně.](#) 14

[2.1.3 Elektrické zbraně.](#) 16

[2.1.4 Vnitřní součástky a chod elektrických zbraní](#) 19

[2.2 Rozdíly mezi jednotlivými zástupci skupin v airsoftu.](#) 35

[2.3 Vybavení na Airsoft](#) 37

[2.3.1 Povinné.](#) 37

[2.3.2 Doporučené.](#) 37

[2.3.3 Ostatní](#) 38

[3 Cíle, úkoly a metodika práce.](#) 40

[3.1 Cíl](#) 40

[3.2 Úkoly.](#) 41

[3.3 Metody použité v práci](#) 41

[3.4 Výběr respondentů.](#) 41

[4 Dotazníkové šetření](#) 42

[4.1 Dotazník.](#) 42

[4.2 Výsledky dotazníkového šetření](#) 43

[4.3 Airsoftové akce v ČR.](#) 54

[4.3.1 Akce Plzeň proti Praze.](#) 54

[4.3.2 Big Combat III](#) 55

[4.3.3 Protector](#) 56

[5 Výsledky dotazníkového šetření](#) 57

[6 Závěr](#) 59

[7 Seznam literatury](#). 61

[8 Elektronické zdroje](#). 62

Seznam použitých symbolů a zkratek

AČR	Armáda České Republiky
kuličkovka	airsoftová zbraň
KVH	Klub Vojenské Historie
GBB	Gas Blow Back, imitace zpětného rázu zbraně
upgradeovat	vylepšovat (nejčastěji vnitřnosti AEG)
AEG	airsoft electric gun, též elektrika
AEP	airsoft electric pistol, též plynovka
PTW	personal training weapon
USMC	United States Marine Corps, Námořní Pěchota Spojených Států
OPFOR	Opposing Forces - nepřátelé
Spešláci	členové jednotek Special Forces
BC	Boot Camp, přijímací kurz pro vstup k USMC
UAV	americký pozorovací dron
UDT	Underwater Demolition Team Life Preserver, záchranný límeč využívaný hlavně americkými speciálními jednotkami SEALs
BIC	Basic Infantryman Course
OPORD	Operation Order, rozkaz pro danou operaci/misi
MCCUU	Marine Corps Combat Utility Uniform, maskovací uniforma USMC
IFAK	Individual First Aid Kit - lékárnička
BUIS	Back Up Iron Sight - záložní pevná skládací mířidla pro kolimátor na zbrani
RIS	Rail Integration System - systém lišt na zbraních pro uchycení dalších doplňků zbraně
MIL-SIM	Military Simulation - simulace reálného boje
Op.	Operation - operace

ISAF	International Security Assistance Force - vojenská mise v Afghánistánu pod vedením NATO
BU-AČR	Bojové uskupení - Armády České republiky
43.vpr	43. Výsadkový prapor Chrudim

1 Úvod

Každý, kdo v airsoftu začínal vlastně ani netušil, co tento nový svět nabízí a zároveň se nevědělo, do čeho se to vlastně pouštíme. Ano, byla nějaká zkušenost s „kuličkovkama“ z poutě, či od asijských trhovců. Běhalo se po lese, střílely se po sobě kuličky, nedbalo moc na bezpečnost (sluneční brýle nám naprosto stačily oproti dnešním speciálním balistickým), ale hlavní bylo, že byla zábava! Od té doby se svět zbraní zaryl do srdcí a myslí mnohých a drží se tam doposud.

S definicí airsoftu je v dnešní době trochu problém. Každý participant tuto záležitost chápe jiným způsobem. Někdo chápe airsoft pouze jako víkendové odreagování. Stačí mu mít zbraň, nabitý akumulátor a dostatek kuliček a kromě ochranných prostředků toho více nepotřebuje. Mnohdy mají největší finanční investici právě jen ve zbraní, kterou mají řádně vybavenou, ověšenou a vylepšenou.

Další skupinou jsou lidé, kteří toto berou jako branný sport - využívají airsoftové zbraně k výcviku sebe a ostatních. K tomu (kromě airsoftových zbraní) využívají další výbavu jako jsou maskované uniformy, taktické doplňky a nebo třeba maskovací obleky pro odstřelovače. Ale této skupině je v celku jedno, jak vypadají. Jelikož nepotřebují představovat nějakou reálnou jednotku, tak jim nevadí, že jeden má uniformu Armády České Republiky (AČR), druhý má americkou uniformu a třetí má na sobě uniformu Bundeswehru (Německá armáda). Tato skupina, jelikož bere zbraň jako „něco do ruky“ a „aby to vypadalo“ mají zhruba vyrovnané finanční investice co se týká zbraně a ostatní výstroje.

A poslední pozorovanou skupinou jsou lidé, kterým ani tak nejde o zbraň jako takové, ale spíš o věrnější napodobování reálných vojenských jednotek daném časovém období. Tito lidé vnímají zbraň jako doplněk k jejich výstroji. Jsou to často i členové KVH (Klubu vojenské historie) nebo to jsou jen nadšenci třeba do ozbrojených složek USA, Německa, Velké Británie a dalších. Airsoftovou zbraň a celkově airsoft berou jen jako možnost si užít trochu toho "polního bahna" v reálných podmínkách. Drtivá většina z

nich má mnohem více peněz ve výstroji (která je často velmi raritní), která je pro ně právě tou prioritou.

2 Současný stav bádání

Airsoft, který dnes známe se narodil v druhé polovině 70. let a počátku 80. let. 20. století v Japonsku. Airsoftovým zbraním dali vzniknout výrobci hraček a modelů, kteří dokázali vycílit poprávku ze strany nadšenců do zbraní, sběratelů, modelářů kvůli omezení tamních občanů v možnosti vlastnit opravdové zbraně. Poté, co se zlepšily střelecké vlastnosti a zejména poté, co se zavedly elektricky poháněné zbraně se airsoft mohl využít i ke hře.

Z Japonska se airsoft šířil nejprve do okolních asijských zemí, hlavně na Taiwan a do Hong Kongu. Do Evropy a Ameriky se airsoft dostává až mezi lety 1985-1990 už jako nástroj simulace boje. Za první Evropany, kteří měli airsoftové zbraně se považují Italové a Britové díky kontaktům v Hong Kongu. Netrvalo dlouho a airsoft se rozšířil do všech států v Evropě a dnes se těší velké popularitě v celé střední Evropě, Francii, Německu, ale i v severních a jižních zemích.

Airsoft se dostal do České republiky v první polovině 90. let 20. století. K hlavním dovozcům tehdy patřily firmy MPM, Supra a Pospa. Bohužel už žádná z firem se importu airsoftového vybavení nevěnuje nebo prostě zanikly.

Výroba airsoftových zbraní je v současné době stále vázána na východní Asii. Nicméně z Japonska se výroba dostala i na Taiwan a poté i do Hong Kongu. (URL₁)

2.1 Co je Airsoft?

Airsoft je koníček, volnočasová aktivita i branný sport (i když slovo sport je zde dosti diskutabilní), při kterém jsou využívány repliky reálných zbraní, které střílí zpravidla šestimilimetrové plastovo-keramické kuličky viz obrázek č.1. Airsoft je hrán a provozován mnoha způsoby, a to buď jako sport, napodobování reálně existujících vojenských či policejních jednotek, včetně výstroje a výcviku, nebo formou reenactingu.

Obrázek č. 1 Kulička

Zdroj: autor

2.1.1 Manuální zbraně

Airsoftová manuální zbraň je taková zbraň kategorie D (dle české legislativy), která svou povahou a zpracováním vystřelí na jedno natáhnutí závěru pouze jednou. Pro další výstřel je nutno znovu natáhnout závěr, nabít kuličku do hlavně, nebo do nábojové komory a znovu spuštěním kohoutu vystřelit.

Mechanika výstřelu je založena na stlačení pružiny, kterou střelec musí nejprve přetlačit vlastní silou a následně zaseknout píst o záchytný zub. Záchytný zub je uvolněn právě stisknutím spouště. Píst žene ve válci před sebou vzduch, který je vehnán do trysky, která je přímo u kuličky. Kulička následně letí skrze hlaveň a poté se dostává ven.

Tyto zbraně mají širokou škálu využití. Ve spoustě případů jsou nejlepší jako první zbraň pro začátečníky. Jejich provoz a údržba je téměř bezstarostná a velkým lákadlem je právě i cena, která je oproti ostatním druhům zbraní. Ceny těchto zbraní se pohybují v rozmezí stokorun až po tisíce korun.

Manuální zbraně můžeme dělit na manuální krátké (pistole) a manuální dlouhé (pušky). Manuální pistole bývají nejčastěji ve velikosti 1:1 ve srovnání s reálnými zbraněmi, nicméně bývají i zmenšeniny zbraní, pro lepší hrátelnost s ní, ovládání ovládacích prvků a pro skrytější nošení (pokud si to hra svou povahou žádá). Tyto pistole jsou ideální pro začátky s airsoftem, protože nestojí závratnou sumu peněz, dají se následně snadno prodat a není potřeba se o ně nějak vehementně starat. Dlouhé manuální zbraně, které sloužily jako repliky automatických vojenských zbraní, se v dnešní době už moc nepoužívají, protože koncept manuálních dlouhých zbraní je věcí minulosti. Na druhou stranu repliky odstřelovacích pušek jsou v dnešní době stále na vrcholu své slávy. Využívají se čím dál tím tvrdší a pevnější materiály, aby se mohl co nejvíce posunout výkon dané zbraně. Díky vysokému výkonu jsou tyto zbraně přesné i na relativně velkou vzdálenost (pro airsoft je velká vzdálenost okolo 50 a více metrů), projektil doletí mnohem dál než u elektrických variant útočných pušek a většinou na sobě mají odstřelovací pušky i různé druhy optiky nebo puškohledů. Vzhledem k síle a výkonu těchto zbraní by se měly tyto dlouhé zbraně používat pouze na dálku. Rychlost letící kuličky může být při ústí hlavně až 230 m/s.

2.1.2 Plynové zbraně

Airsoftová plynová zbraň je taková zbraň kategorie D (dle české legislativy), která svou povahou a zpracováním vystřelí jeden, či více projektilů. Zbraň je hnána plynem, který je veden ze zásobníku (nejčastěji bývá zásobník plynu i zásobníkem muničním).

Mechanika výstřelu je hnána plynem, který se dostává z natlakované nádoby - převážně zásobník dané repliky zbraně. Spoušťový mechanismus uvolní plyn ze zásobníku a následně je plyn skrze trysku přesně dávkován na kuličku v nábojové komoře, která je plynem tlačena skrze hlaveň a následně ven z hlavně. Následně vratná pružina po výstřelu natáhne do závěru další projektil. Někdy se může stát, že v zásobníku není

dostatečný tlak plynu, a tudíž se projektil zasekne v hlavni nebo vyletí jen několik málo centimetrů ven z hlavně.

Plynové zbraně jsou nečastěji používané ve formě krátkých ručních zbraní (viz Obrázek č. 2 a č. 3), nicméně ve světě se hojně využívají i dlouhé zbraně (samopaly, brokovnice, útoční pušky, granátomety, airsoftové granáty). Plynové zbraně v dnešní době jsou vybaveny Blow-back systémem, který po výstřelu vytvoří a imituje zpětný ráz zbraně. Síla zpětného rázu je srovnatelná s výstřelem z pistole kalibru .22 LR. Při střelbě z této zbraně se závěr zbraně pohybuje podobně jako u skutečné zbraně.

Tento typ zbraně je velmi náročný na údržbu. Kvůli tlaku plynu v zásobnících se musí velmi často kontrolovat a měnit těsnění, často i silou stlačovat zásobníky do jejich původní velikosti, protože se vlivem natlakování roztáhnou. Dále je tento druh zbraní náchylný na počasí - s klesající teplotou klesá i tlak pohonného plynu a tím klesá i dostřel zbraní.

Poháněcí médium - plyn je obvykle směs propan-butanu (konkrétně $\text{CH}_2\text{-FCF}_3\text{-CH}_3$) a tento plyn se nazývá Green gas. Prodává se většinou v 1000ml tlakových nádobách. Dále se airsoftové zbraně také často pohání 12g bombičkami s CO_2 , které se chovají o něco lépe při nižších teplotách a mají o něco lepší a vyšší výkon. CO_2 bombičky jsou už předem naplněné kartuše, které se vloží do zásobníku zbraně, propíchnou se uzávěr a tím se zásobník natlakuje. Zatímco Green gas se plní z 1000ml lahve a přes malý ventil se plyn umístí do předpřipraveného plynového zásobníku v zásobníku zbraně. Běžná rychlost střely je při ústí hlavně nejčastěji okolo 100 m/s v základním provedení zbraně. U některých dlouhých (odstřelovacích) zbraní může výkon přesahovat i dvojnásobek základního nastavení (tedy přes 200 m/s).

Dlouhé plynové zbraně se využívají jen málokdy kvůli jejich ceně, vysoké spotřebě hnacího média (plynu) a věčné problémy s těsněním plynu v zásobnících.

Obrázek č. 2 Plynová pistole

Zdroj: Autor

Obrázek č. 3 Plynová pistole - rozborka

Zdroj: Autor

2.1.3 Elektrické zbraně

Airsoftová elektrická zbraň je taková zbraň kategorie D (dle české legislativy), která svou povahou a zpracováním vystřelí jeden, či více projektilů. Zbraň používá k vystřelení kuličky, stejně jako manuální airsoftová zbraň, stlačený vzduch, s tím rozdílem, že píst je natahován elektromotorkem s pomocí soustavy tří ozubených kol. Tyto zbraně umožňují velmi rychlou a plně automatickou střelbu (na jedno stisknutí spouště vyletí několik projektilů) - kadence může být až 1800 střel/minutu (tj. 30 ran za vteřinu). Nicméně běžné kadence se pohybují okolo 15-20 ran za vteřinu.

Mechanika výstřelu je, jako u manuálních zbraní, hnána stlačeným vzduchem. První impuls jde od akumulátoru, ten sepne elektromotorek, který svým pastorkem roztočí motorové kolo, to roztočí středové kolo a středové kolo přenesse otáčivý pohyb na pístové kolo. Pístové kolo natáhne píst. Píst v tuto chvíli tlačí proti pružině a poté, co

pístové kolo přejede posledním zubem v drážce pístu jde píst silou pružiny vpřed. Žene před sebou vzduch, který je veden do trysky. Před tryskou je kulička, která sem byla dopravena pružinou ze zásobníku. Je vyvedená v HopUpové komoře a je připravená na vzduch, který ji vyžene skrze hlaveň ven.

Výkon elektrických zbraní je závislý na jejich vnitřku. Nově koupené zbraně mají výkon a rychlost střely deklarovanou prodejcem od 90 m/s do 110 m/s. Zbraně se dají dále upgradeovat až na výkon 190 m/s, ale pro tento výkon musí být vyměněn kompletně celý mechabox včetně vnitřností mechaboxu. S výkonem přes 160 m/s se většinou jedná o repliky odstřelovacích pušek. Bohužel to má i svou stinnou stránku a kvůli tomuto výkonu se dá protihrači dost ublížit i třeba s trvalými následky. Nejčastější zranění bývá pouze modřina, ale když se soupeř trefí obzvláště nešťastně, tak může rozstřelit ret, zarýt kuličku do kůže a nebo i ustřelit kus zubu). Účinný a relativně přesný dostřel může být s tímto výkonem až 80 metrů, což je na airsoftové poměry téměř dvojnásobek běžného dostřelu airsoftových elektrických zbraní.

Airsoftové elektrické zbraně se vyrábí také ve dvou variantách. Dlouhé airsoftové zbraně - AEG (repliky útočných pušek a samopalů) a krátké airsoftové zbraně - AEP (repliky krátkých zbraní, tedy pistolí). Krátké zbraně se nejčastěji využívají jako sekundární, záložní zbraň. Ve zbraní musí být speciální malá baterie, která natahuje závěr po každém výstřelu, jako je tomu u AEG. Hlavní rozdíl je hlavně v tom, že AEP mají menší ústřovou rychlost a menší kadenci, což je pochopitelné vzhledem k tomu, že se do těchto malých ručních zbraní nedají dát velké součástky, které by byly schopnější, pevnější a odolnější. Dlouhé airsoftové zbraně jsou v současné době nejvyužívanější replikou reálných zbraní pro airsoft. Je tomu tak hlavně kvůli dostupnosti samotných zbraní, náhradních dílů i dílů pro upgrade. AEG se používají jako hlavní zbraň. Akumulátor u těchto zbraní je naprosto nezbytný a dá se ukrýt do předpažbí anebo do pažby - součást zbraně, nebo se dá akumulátor vložit zvenku do externí kapsy, která se může připnout buď na předpažbí nebo na pažbu. Vše záleží, jak je ve zbraní vyvedena kabeláž.

Speciální odnoží AEG jsou dlouhé zbraně PTW od značky Systema (viz Obrázek č. 4). Tyto zbraně nemají mainstreamové vnitřnosti (obzvláště mechabox), ale jsou vyrobené tak, že svým tvarem i funkcí připomínají reálné zbraně, které jsou prostě jen poháněné elektřinou. Částečně tomu odpovídá i rozborka a sborka zbraně.

Údržba elektrických zbraní není nijak složitá. Ano, jde o elektroniku, která se musí vyvarovat vodě (což se občas při dešti, nebo když jste na Milsim akci a potřebujete přebrodit řeku, řeší těžko). Je žádoucí, aby kabeláž vytvořil a nainstaloval člověk, který tomu rozumí.

Akumulátory do dlouhých airsoftových zbraní jsou v dnešní době nejčastěji využívané ty, které jsou na bázi NiMH a NiCD. Dále se využívají novější technologie lithiových baterií. NiMH akumulátory se nejčastěji dávají k nově zakoupeným zbraním. Více o akumulátorech v odstavci 4.1.4 Vnitřní součástky a chod elektrických zbraní.

Cena airsoftových zbraní se pohybuje od několika málo stokorun za plastové zbraně s plastovým vnitřkem (které téměř nic nevydrží) až po desítky tisíc korun za zakázkově vyrobené zbraně - což někdy může převýšit i cenu pravé „ostré“ zbraně.

Obrázek č. 4 Systema PTW

Zdroj: <https://i.ytimg.com/vi/DwUwPZPgoa0/maxresdefault.jpg>

2.1.4 Vnitřní součástky a chod elektrických zbraní

Aby airsoftová elektrická zbraň mohla fungovat, musí se skládat z několika částí, které do sebe zapadají a jedna na druhou navazují. Nyní se zde popíší jednotlivé součástky a řekne se, co, jak a na co navazuje. Bude zde popsán mechabox verze 2 - na zbraně typu AR-15

Kabeláž a elektrické součástky - Set dvou kabelů, které vedou elektrický proud od akumulátoru k elektromotoru. Jedná se tedy kabely plusový a minusový. Oba kabely jsou spojeny do elektrického obvodu, který vede elektřinu od akumulátoru přes spínač spouště až k elektromotoru, který stisknutí spouště rozpojuje celé ústrojí. Kabeláž může být vedena dvěma způsoby. Oba způsoby se liší potřebou zapojení akumulátoru. Někteří preferují mít akumulátor vpředu na předpažbí nebo v předpažbí, a tudíž mají kabeláž vyvedenou dopředu k předpažbí. Druhou možností je mít kabeláž vyvedenou dozadu k pažbě, kdy na pažbě má střelec uchycenou nějakou kapsu, ve které má akumulátor. V dnešní době už jsou akumulátory natolik úzké a výkonné, že se dají schovat například do trnu pažby, aby nekazily celkový dojem zbraně.

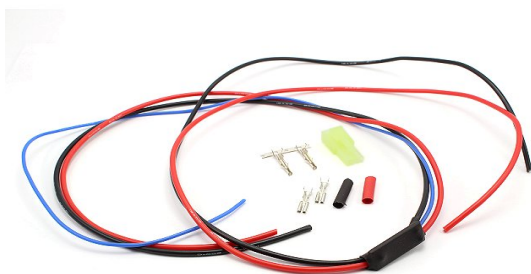
Součástí kabeláže mohou být různé elektronické části. Jako například MOSFET (viz Obrázek č. 5), který pomáhá redukovat přepětí při vyšší voltáži akumulátoru a částečně chrání před opotřebením. Další takovou součástkou může být takzvaná procesorovka, nebo-li aktivní brzda (viz Obrázek č. 6). Ta lze naprogramovat na potřebnou kadenci a také řídí elektroniku tak, že vždy zůstane píst v přední pozici. Tím se šetří nejen pružina, ale také ve zbytku mechaboxu není takové mechanické napětí právě kvůli stlačené pružině.

Abychom spojili akumulátor s kabeláží, musíme použít nějaký konektor. V airsoftu se používají především tři druhy konektorů. Prvním druhem je Malý TAMIYA konektor. Tento konektor je nejrozšířenější u nově v továrně vyrobených kabeláží a zbraní. „*Bohatě stačí na běžný provoz a na sílu nenáročných sestav. Tento konektor nese vysoké proudy, tělo se rádo taví*“ (URL₂). Druhým druhem konektoru je Velký TAMIYA konektor. „*Velký konektor Tamiya je alternativou k mini typu, snese o něco vyšší proudy, lze použít pro silnější konfigurace*“ (URL₃). Třetím a zároveň nejlepším

druhem konektorů pro výkon je Large T-Dean konektor s pozlacenými kontakty. Nejlépe přenáší energii z akumulátoru na elektromotor. Využívá se nejčastěji v kombinaci s Lithiovými akumulátory.

Poslední potřebnou součástí u kabeláže je spínač spouště (Obrázek č. 7). Tato součástka je asi nejdůležitější. Zde se propojuje elektřina z akumulátoru a prochází dál do elektromotoru. Součástka je ovládána spouští dané zbraně.

Obrázek č. 5 Kabeláž s MOSFETem

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=5772>

Obrázek č. 6 Kabeláž s aktivní brzdou

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=6927>

Obrázek č. 7 Spínač spouště

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=6508>

HopUp gumička - válcovitá gumová (nejčastěji silikonová) návlečka na hlaveň. Díky této gumičce dostává projektil - kulička v hlavní rotaci, která zpřesňuje letovou trajektorii projektilu. Další funkcí této gumičky dále také ještě utěsnění hlavně, aby se všechna energie (ve formě vzduchu) přenesla na kuličku a ta mohla opustit hlaveň v co nejvyšší rychlosti. (Obrázek č. 8)

Obrázek č. 8 HopUp gumička

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=906>

HopUp komora - součástka, která se nasazuje na hlaveň, na HopUp gumičku. V hlavní je zezhora vyfrézovaný otvor. Tento otvor HopUp komora, společně s HopUp gumičkou, překrývá a přesně v tomto místě je tzv. přitlačný váleček - mezi gumičkou a komorou. Jedná se vlastně o kousek válcovité nebo do U tvarované gummy, která je zezhora tlačena na HopUp gumičku a tím mačká kuličku proti spodní části hlavně. Po vyfouknutí vzduchu tryskou na kuličku, kulička dostane otáčivý pohyb, protože je zezhora fixována právě HopUp gumičkou. Vzduch vlastně projektil „podfoukne“ spodem a tím udělí projektilu zpětnou rotaci, která částečně vyrovnává působení gravitační síly. HopUp komora je usazená ze tří stran. Zepředu je usazena na hlavni, zezadu na ni doléhá tryska (a zde se dá ztratit největší část výkonu celé zbraně) a zespona jsou do HopUp komory vedeny kuličky ze zásobníku. (Obrázek č. 9)

Obrázek č. 9 HopUp komora

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=4616>

Vzduchotechnika - je set pěti součástí. Hlavní, nejpotřebovanější a nejvíce namáhanou součástí je píst.

Píst (Obrázek č. 10) je natahován pístovým kolem proti pružině. Poté, co pístové kolo přejde poslední ozub na pístu, je píst sunut pružinou vpřed skrze válec.

Hlavou pístu, která je namontovaná v přední části pístu, naráží na hlavu válce, čímž se přenáší vzduch do trysky, která je na druhé straně hlavy válce zavedená do HopUp komory.

Hlava válce se skládá z několika ložisek, šroubu a silikonového O-těsnění, což pomáhá udržet vzduch hnaný před válcem před válcem. Pokud by před válcem hnaný vzduch unikal okolo hlavy pístu, ztrácel by se tím výkon celé zbraně.

Válec je dutý a uvnitř něj je veden píst, který žene vzduch ven na trysku. Válec je opatřen hlavou válce, která tvoří právě přední část, do které naráží hlava pístu a tím se tvoří potřebný tlak pro vymrštění kuličky. Válce jsou dvojího typu - buď je válec plný - celá plocha pláště je celistvá. Nebo je válec s otvorem. Jedná se vlastně o vyfrézovaný otvor ve válci. Otvor ve válci je z toho důvodu, aby mohl přebytečný vzduch pryč z válce při stejné délce válce. Je to kvůli délce hlavně zbraně. Například u zbraně M4 je hlaveň relativně krátká, proto musí mít „válec s dírou“, protože kdyby nebyl ve válci otvor, tak ve chvíli dorazu hlavy pístu na hlavu válce (největší moment síly) je už kulička daleko v hlavni a tento největší moment síly by na ni neměl už žádný účinek. U zbraně typu M16 je už hlaveň dlouhá, a proto je volen plný válec. Ve chvíli, kdy hlava pístu naráží na hlavu válce je kulička ještě v relativní blízkosti k trysce a tím pádem může převzít největší možnou dávku kinetické energie ve formě vzduchu.

Poslední součástí vzduchotechniky je tryska. Tryska nasazená na hlavu válce. Jde o vyústění hlavy válce a doléhá na kuličku v HopUp komoře. Více bude pospáno v samostatném odstavci. (Obrázek č. 11)

Další součástkou je vodič pružiny (viz Obrázek č. 12). Vodič pružiny je určen k tomu, aby stabilizoval pružinu v mechaboxu a zabraňoval překrucování pružiny. Vodič pružiny se skládá z trnu, ložisek a vymežovacích podložek. Trn bývá z nejčastěji z kovu (,ale může být i z plastu) a jeho základna bývá rotační právě kvůli stabilizaci pružiny.

Obrázek č. 10 Píst

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=6769>

Obrázek č. 11 Vzduchotechnika

Legenda: Nahoře válec, dole zleva: tryska, hlava válce, hlava pístu

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=1276>

Obrázek č. 12 Vodič pružiny

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=2528>

Hlaveň - je vlastně vložná hlaveň ve hlavní airsoftové zbraně. Průměr této hlavně se pohybuje od 6,01 mm (velice precizní a přesná hlaveň) do 6,1 mm (základní hlaveň v nové airsoftové zbraně, avšak není tolik přesná). Na průměru hlavně velice záleží, protože od toho se odvíjí jak výkon celé zbraně, tak i přesnost střely. Airsoftová hlaveň má na jedné straně ústí hlavně - kudy vylétává projektil a na druhé straně je nasazená HopUp komora, která vždy usadí právě jednu kuličku ze zásobníku. Tato kulička zde čeká - vzpříčená o HopUp gumičku tak, že nevypadne - na chvíli, kdy je pomocí pístu a trysky vystřelena ven z hlavně. Hlavně jsou nejčastěji vyráběny z pochromované mosazi, dále jen z mosazi, hliníku a podobných kovů. (Obrázek č. 13)

Obrázek č. 13 Hlaveň

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=7800>

Kulisa přepínače režimu střelby - plastovo-kovová součástka, která, jak napovídá název, přepíná režim střelby u airsoftových zbraní. V první řadě je nejdůležitější poloha Safe - zajištěno. Toto je poloha, kdy je zbraň bezpečná, nehrozí výstřel z důvodu rozpojení kontaktu v elektronickém obvodu. Další polohou je poloha Semi - střílení jednotlivých střel. Poloha Semi má výhodu v tom, že střely jsou jednak přesnější, jednak píst nezůstane zaseknutý v zadní, natažené poloze a tím nevzniká zbytečné napětí v mechaboxu. Poslední polohou je poloha Auto - na jedno stisknutí spouště vyletí několik projektilů. Toto je asi nejvyužívanější režim střelby kvůli povaze airsoftové hry, kdy je žádoucí vystřelit naráz mnoho kuliček pro zvýšení šance na zásah protivníka. Dále je také možnost si pomocí procesorovky naprogramovat, aby místo jednotlivých ran zbraň střílela krátké dávky po dvou, třech, či více kuličkách. (Obrázek č. 14)

Obrázek č. 14 Kulisa přepínače režimu střelby

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=1228>

Dále se uvnitř airsoftové zbraně využívají ložiska (Obrázek č. 15). Jedná se o set šesti kusů ložisek. Každá dvojice ložisek je osazena na obě strany osičky ozubeného kola. Ložiska se pohybují od 6mm do 9mm. Ložiska jsou zde proto, aby ozubená kola měla pevnou základnu pro otáčení se kolem své osy a tím měla co nejmenší možnou ztrátu energie při přenosu energie na píst.

Obrázek č. 15 Ložiska

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=5508>

Elektromotor je hnací jednotkou celého mechanismu. Poté, co se sepne spoušťové zařízení a elektromotor dostane elektrickou energii z akumulátoru začne se otáček elektromagnet, který otáčí ozubeným pastorkem. Toto celé pak roztočí mechanismus ozubených kol a následně natáhne píst. Základní motory ve zbrani dokážou „utáhnout“ pružinu zhruba do síly M150. Poté už mají problémy s natahováním a přebytečně se namáhají, což samozřejmě ovlivňuje i kadenci zbraně. Existují ale i zátěžové a super zátěžové elektromotory, které jsou schopné natáhnout i pružinu M210. (Obrázek č. 16)

Obrázek č. 16 Elektromotor

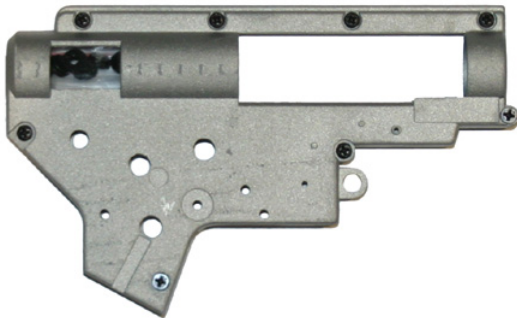

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=6166>.

Mechabox je v doslovném překladu krabice na mechaniku, což i odpovídá jeho funkci. Mechabox je vlastně kostra, která drží všechny vnitřnosti pohromadě. V základu se jedná o slitinový skelet, který v mnoha případech, obzvláště u verze dva, praská v přední části, která není moc dobře vyztužená a je v tomto místě velmi namáhaná. Jedná se o místo, kde hlava pístu naráží na hlavu válce. (Obrázek č. 17)

Mechaboxů existuje několik typů. „První verze (ver. 1) byla navržena firmou Tokyo Marui pro jejich repliku zbraně FAMAS. Motorek zde byl zasazen přímo do mechaboxu. Druhá verze (ver. 2) mechaboxu je nejmasověji rozšířený po celém světě, protože se dá usadit do zbraní typu M16, MP5 a G3 sérií. Původní návrhy byly ovšem náchylné k praskání, obzvláště když bylo chladné počasí. (...) Motorčky jsou zasazeny do pažbičky zbraně na rozdíl od ver. 1. Třetí verze (ver. 3) byla opět navržena firmou Tokyo Marui. Tato verze už neměla sklony k praskání v zimním období. Mechaboxy ver. 3 naleznete v sérii zbraní AK, stejně jako ve zbraních MP5K, UMP, AUG a G36. Také se používají v replice zbraně SIG. Tyto mechaboxy mají motor oddělený od mechaboxu. Normální ver. 3 mají vestavěnou klec na motor včleněnou do mechaboxu. Verze čtyři (ver. 4) byla designovaná firmou Tokyo Marui pro odstřelovací pušku PSG-1. Verze pět byly opět slepou uličkou, protože mohly být užity pouze ve zbraních typu samopal UZI. Jelikož je to tak specifická zbraň a mechabox, užívalo jej velmi málo lidí a proto je o něm tak málo záznamů. Verze šest (ver. 6) byla využívána pro řadu samopalu Thompson, stejně jako pro řadu P90. Kabeláž a spínač spouště byly vytěsněny do vnějšku mechaboxu. Některé části jako je píst a vodič pružiny mohou být využity z ostatních druhů mechaboxů jako jsou ver. 2 a ver. 3. Ostatní součástky jsou odlišné. Verze mechaboxu číslo sedm (ver. 7) se využívala v sérii pušek M14. Bohužel také trpěly stejným problémem praskání v přední části jako ver. 2 v zimě. Elektrické součástky jsou všechny mimo vnitřek skeletu. Verze osm (ver. 8) byla dalším modelem s úzkým využitím. Ver. 8 byla využívána pouze pro airsoftovou zbraň Tokyo Marui Type 89. Vypadal velmi podobně jako mechaboxy ver. 2. Mechaboxy pro SAW a M60 jsou v dnešní době už také běžné vzhledem k poklesu cen kulometů SAW." (URL₄)

Obrázek č. 17 Mechabox verze 2

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=2551>

Ozubená kola jsou společně s motorem jedním z hlavních hybatelů celého mechanismu. (viz Obrázek č. 18) Ozubená kola jsou zasazena do ložisek a tím přesně ukotvena na svém místě. V mechaboxu můžeme najít tři druhy kol. Prvním kolem je kolo motorové, které přímo dosedá na pastorek elektromotoru. Na motorové kolo dosedá kolo středové. Středové kolo zajišťuje přenos energie mezi motorovým kolem a pístovým kolem. Pístové kolo je z jedné strany nasazeno na ozubení středového kola a z druhé strany na píst, který má za úkol natahovat. Pístové kolo má dvojí řadu ozubení, stejně jako ostatní kola, nicméně jedna řada je ozubená jen z poloviny, aby natáhnutý píst měl čas nechat se vymrštit pružinou vpřed a následně se nechat znovu natáhnout pístovým kolem.

Základní kola, která jsou v každé nově koupené zbrani bez upgrade, jsou vyrobena nejčastěji z ocele a vytvářena na CNC strojích. Zátěžová kola, která jsou stavěná na tvrdší a výkonnější pružiny, jsou vyráběna z nejčastěji tvrzené ocele pro zvýšení tvrdosti a menšímu opotřebení. Na motorovém kole je i umístěna vačka proti zpětnému chodu (Obrázek č. 19). Jde o ochranu mechaboxu při případném opačném zapojení kabeláže a zároveň se jedná o součástku, která nechává natažený píst v jakékoliv poloze i delší dobu (což vytváří v mechaboxu přebytečnou tenzi, ale zároveň brání zpětnému chodu celého mechanismu).

Poslední a často volitelnou součástíkou je zpoždovač na pístovém kole. Většinou není dodáván v základu nově koupené zbraně a pro její montáž, se musí celý mechabox rozmontovat a následně instalovat. Tato součástka se vyrábí nejčastěji z plastu a její funkcí je donutit kola se vždy vrátit do stavu vypuštěné pružiny. Její práce je vlastně to, co dokáže zařídit i procesorovka, nicméně procesorovka je elektronická součástka a toho je součástka mechanické, a tudíž je spolehlivější než elektronika, která se může porouchat. (Obrázek č. 20)

Obrázek č. 18 Ozubená kola

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=6492>

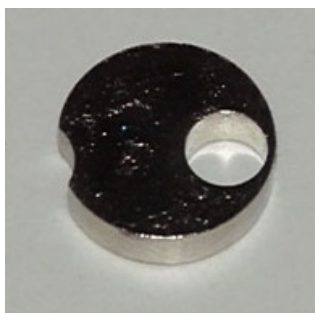
Legenda: zleva pístové, středové, motorové kolo

Obrázek č. 19 Vačka zpětného chodu

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=6781>

Obrázek č. 20 Zpoždovač pístového kola

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=5612>

„Pružina (Obrázek č. 21) je základ airsoftové zbraně. Je hlavní součástí pro udání síly a rychlosti pístu, který pak vymrští kuličku. Je to díl, který nejvíce ovlivňuje dostřel. Pružina se může vyrábět z různých materiálů, jako je například ocel, kov + křemík, chrom. Pružina je dlouhá cca 17,5 centimetrů.“(URLs)

Obrázek č. 21 Pružina

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=6759>

Ramínko podavače, nebo také ramínko trysky (Obrázek č. 22) je plastová součástka, která zajišťuje díky otáčení kol pohyb trysky vpřed a vzad a zároveň nabití projektilu do HopUp komory. Jde o jednoduchou součástku, ale zároveň je velice důležitá právě kvůli schopnosti nabít projektil do komory. Jde o mechanický princip, kdy páčka na ozubeném kole posouvá ramínko vpřed a vzad a tím posouvá i trysku vpřed a vzad.

Obrázek č. 22 Ramínko podavače

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=6515>

Spoušť je další mechanická součástka, která díky svému tvaru posouvá spínač spouště vpřed a vzad a tím spojuje elektrický obvod (Obrázek č. 23). Na spoušti je umístěná pružina, která vždy vrací spoušť do přední polohy pro možný další výstřel.

Obrázek č. 23 Spoušť

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=8012>

Drobné díly mechaboxu - jedná se o díly, které nemají kvůli svému ne tolik podstatnému významu svou kategorii jako nejhlavnější části mechaboxu.

Různé druhy pružinek (Obrázek č. 25) můžeme najít v celém mechaboxu. Pružinka je na ramínku podavače, aby se vracel do své výchozí polohy. Dále je tu pružinka na spoušti, aby se opět držela v přední poloze a byla připravená na další stisknutí spouště. Další pružinkou je pružinka na západce zpětného chodu. Tato pružinka dokáže potrápiti nejednoho mechanika, protože při znovuskládání mechaboxu decentralizuje vačku zpětného chodu a nechává ji vyskakovat ze svého upevnění v těle mechaboxu.

Šrouby jsou důležitá část celého mechaoboxu. Protože bez šroubů a šroubků, jako běžného spojovacího materiálu by to celé nedrželo pohromadě. (Obrázek č. 26)

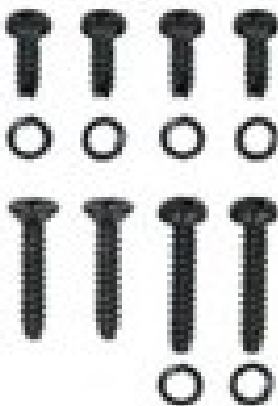
Další důležitou, ale často špatně využitou součástí jsou vymežovací podložky (Obrázek 27). Tyto podložky se nasazují na osy ozubených kol mezi kolo a ložisko a tím vymezují prostor, aby se kolo zbytečně neviklalo a neuhýbalo ze své osy při rotaci kolem ni.

Obrázek č. 24 Pružinky

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=4951>

Obrázek č. 25 Šrouby

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=1303>

Obrázek 26 Podložky

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=1099>

Akumulátor jsou, jak už bylo výše zmíněno, nejčastěji využívány na bázi niklu (NiMH a NiCD). Nicméně v poslední době se zkouší nové technologie a postupně se přechází na lithiové baterie (LiPol a LiFePO₄). NiMH akumulátory se standardně dávají jako součást balení nové zbraně (společně se zásobníkem, zkušebními kuličkami, nabíječkou, výtěrákem hlavně a popruhem ke zbrani), ale tento akumulátor není příliš vhodný. NiMH akumulátory totiž nedávají dostatečný proud, pokud venkovní teplota klesne pod bod mrazu, což může být problém, když jsou zimní manévry, či lokální přestřelky (hry). Dále se dají dokoupit NiCD baterie. Jsou odolné, drží kapacitu a dávají stabilní proud i v teplotách pod nulou. Problém NiCD akumulátorů je v tom, že jsou relativně těžké a objemné. NiCD airsoftové akumulátory (stejně jako NiMH) se skládají z šesti až desíti monočlánků, dle potřebného proudu pro rozpořbování mechanismu střelby, což někdy bývá problém, pokud je potřeba lehká puška pro rychlý pohyb v lese nebo v zastavěné oblasti. Napětí těchto akumulátorů se pohybuje od 8,4 V do 12 V (vždy po přidání nebo odebrání 1,2 V monočlánku). A kapacita těchto akumulátorů je nejčastěji od 1100 mAh do 4000 mAh (protože nižší nemá cenu kupovat z důvodu malé kapacity pro výkon ve hře). (Obrázek č. 28)

Další generací jsou výše zmíněné lithiové akumulátory, které se dnes už hojně využívají v modelářství. LiPol a LiFePO₄ jsou spolehlivé, nejčastěji dvou- až čtyřčlánkové ploché akumulátory, které jsou relativně lehké, výkonné a malé. (Obrázek č. 29) Napětí těchto článků se pohybuje od 7,4 V do 11,1 V (vždy po přidání nebo odebrání 3,7 V článku). A kapacita těchto akumulátorů se pohybuje od 450 mAh do 5000 mAh (opět není vhodné si brát na víkendové manévry akumulátor s nízkou kapacitou, protože se rychle vybije).

Problém těchto akumulátorů je ten, že je potřeba na ně mít speciální „chytré“ nabíjecí stanice, které umí detekovat a hlídat si podbití jednotlivých článků v akumulátoru, což se může pro mnohé jevit jako finanční problém, protože tyto nabíjecí stanice se pohybují od 1000kč výše.

Obrázek č. 27 NiCD akumulátor

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=4889>

Obrázek č. 28 LiPol akumulátor

Zdroj: <https://www.anareus.cz/detail.php?id=6156>

Chod celého mechanismu - Celé to začíná stisknutím kohoutu (spouště) a sepnutím spínače spouště. Tím se spojí elektrický obvod, tedy jde elektrická energie z akumulátoru skrze kabeláž do elektromotoru. Ten se roztočí a ozubeným pastorkem přeneše postupně rotační (kinetickou) energii přes všechna tři kola - motorové, středové a pístové. Pístové kolo svým otočením natáhne píst proti pružině do zadní polohy. Jakmile se pístové kolo otočí do polohy, která není ozubená píst je vymrštěn uvnitř válce vpřed proti hlavě válce. Skrze zúžení se pak hnaný vzduch zmenšením otvoru pro opuštění válce (tryska) ještě zrychluje. Následně je vzduch vyfouknut díky trysce na projektil, který již čeká v komoře. Poslední částí tohoto procesu je, když kulička opustí hlaveň.

2.2 Rozdíly mezi jednotlivými zástupci skupin v airsoftu

V České republice v současnosti probíhají airsoftové akce různého charakteru.

Některé jsou pouze malé, vytvořené jen několika kamarády pro radost ze hry. Protože je akce rozsahem malá, bývá zde velmi přátelský kolektiv, jednotlivci se mezi sebou dobře znají, není problém s fair-play chováním.

Dále se zde najdou větší akce, které jsou organizovány jednotlivci nebo celými týmy. Většinou se ale opět jedná o lokální akce, pro pozvané jednotlivce či týmy. Zde se sjede i několik desítek střelců. Dalším atributem menších organizovaných akcí je, že dost často mají nějaký děj, či scénář, kterého se tato akce drží. Rozdělení na těchto akcích je většinou na dvě strany, nejčastěji označené barevnou páskou (modrá a červená).

Další možností vyžití jsou různé kampaně - akce, které probíhaly několikrát ročně, a to i řadu let za sebou. Na tyto kampaně byly vždy přísně vybírány konkrétní pozvané a prověřené jednotky. Nové jednotky a týmy se na tyto akce mohly dostat právě pouze jen na doporučení nebo pozvání ze strany organizátorů. Tyto akce ovšem nebyly už jen o „jdeme bezhlavě střílet po sobě do lesa“, ale tyto akce byly opravdu už o vojenských manévrech, koordinování lidí a ochutnání „toho vojenského života“. Byla zde předepsaná a kontrolovaná ústrojová úroveň, stejně jako kázeň a uposlechnutí rozkazů jednotlivých týmů, či jednotek. Nároky na účastníky byly kladeny relativně vysoké z důvodů simulace práce profesionálního vojáka. Tyto akce se nesly v duchu Military, nebo i MIL-SIM.

Právě díky těmto druhům akcí se vyprofilovaly jednotlivé skupiny lidí, kteří holdují tomu, či jinému druhu akce.

Někteří si prostě jen rádi jdou zastřílet o víkendu s kamarády, je jim jedno, že nemají nejnovější a nejoriginálnější výstroj. Většinu financí zainvestují právě do funkčnosti a výkonu zbraně. Tomuto druhu střelců vlastně stačí pouze povinné vybavení (viz kapitola 4.3.1 Povinné), ve kterém mají nastrkanou největší část své částky, kterou do airsoftu dali. Tomuto druhu lidí se říká rekreační střelci, nebo také pejorativně

„teplákovci“. Tuto přezdívku dostali právě proto, že neřeší výstroj, žádné reálné předlohy, žádné originální doplňky na zbraně a vlastně neřeší ani maskovací uniformy - je jim jedno, co mají na sobě, hlavně že můžou být v lese s kamarády a zastřílet si.

Druhou skupinou jsou právě výše zmínění zastánci MIL-SIM akcí, či Militaristů. Tyto akce se konají v duchu, kdy si jednotky, či celá uskupení nebo aliance (například USMC aliance, BU-AČR aliance, US SOCOM aliance) uspořádají akci jen pro sebe - uzavřená společnost. Ovšem na tyto akce se jezdí za jakéhokoliv počasí, kdykoliv během roku (i přes zimu, i přes to že „airsoftová sezóna“ není), kdekoliv v České republice. Tyto akce mohou být jednodenní, či vícedenní (víkendové). Během těchto akcí není žádný stop čas. Akce pořád plyne bez ohledu na denní či noční čas, na počasí, únavu... Účastníci těchto akcí jsou vlastně i několik dní v kuse odkázáni jen na sebe, svůj materiál, který si s sebou přinesli do lesa. Dost často se jedná i o 60 kilogramů výstroje, výzbroje, vody, jídla, které se musí odněkud někam donést, přenést, zakopat a schovat. V těchto akcích nejde říct „Stop, já si jdu dát svačinu, tak na mě nestřílejte.“ (URL₆)

Třetí skupinou jsou reenactři. Reenacting je věrné napodobování určité vojenské jednotky, či jiné ozbrojené skupiny ve vymezeném časovém období. Je možné napodobovat (reenactovat) určitý konflikt, časové období nebo konkrétní výstroj konkrétní jednotky. Reenactři tím, jak se snaží co nejvíce přiblížit své předloze, nakupují někdy i dost raritní výstroj (příkladem může být vesta FSBE AAV ve Woodland maskování, které byla vyrobeno pouze 2000 kusů pro Marine Recon). Jedná se hlavně o nakupování a nošení originální výstroje. Samozřejmě pokud chtějí mít reenactři v ruce pušku a něco s ní předvést, tak airsoft je pro to jasná volba. Reenactři se i často sdružují do Klubů Vojenské Historie. Reenactři jsou taková odnož militaristů. Musí mít vše přesně dle výstrojového plánu, která měla jejich předloha. Airsoft berou jako okrajovou záležitost.

2.3 Vybavení na Airsoft

Vybavení na airsoft můžeme rozdělit na tři skupiny: povinné, bez kterého se prostě nedá tento sport a koníček provozovat. Dále doporučené vybavení, které mít nemusíte proto, abyste si zahráli, ale je vhodné ho vlastnit, abyste se mohli tomuto odvětví věnovat. V poslední řadě ostatní vybavení, které už je čistě volitelné a záleží na preferenci každého jedince. Níže tedy bude popsáno, co je povinné, co je doporučené a co jsou ostatní věci, které nejsou až tak důležité pro samotný zážitek, ale značně zkomfortňují průběh akce.

Vše, co je níže popsáno, je bráno se zaměřením na vybavení současné fungující reenactingové jednotky 1st Recon Bn. USMC Reenacted 2001-2005.

2.3.1 Povinné

Povinným vybavením se rozumí samo sebou zbraň, ochranné brýle a opasek se sumkami na vodu a municí, která je ukrytá v zásobnících. Samozřejmě, že pokud se jde střílet, musí mít nějaké zásobníky a bez vody se také nedá dlouho vydržet. Proto je povinností mít u sebe vodu. Dále můžeme na opasek navěsit další sumky, jako například sumky na sto-raný kulometný pás, který může sloužit jako univerzální kapsa pro ostatní vybavení, které bude popsáno níže (viz. 4.3.3 Ostatní). Další sumkou, kterou můžeme umístit na opasek je waistpack - malá polní - sumka, do které se dá schovat ledaco od ponča počínaje, přes dýmovnice a rezervní municí konče.

2.3.2 Doporučené

Doporučené vybavení sice není povinné a je stále postradatelné, pokud se chcete věnovat airsoftu. Mezi doporučené vybavení patří maskovaná uniforma ve střihu MCCUU a potisku MARPAT, která vznikla zdigitalizováním (počítačovým zkostičkováním) terénu, kde nejčastěji Námořní Pěchota operuje, tak aby co nejlépe maskovala její nositele. Další důležitou součástí výstroje jsou pevné vojenské boty. Doporučované jsou boty značky Bates Combat Boots vyráběné přímo pro Námořní Pěchotu. Dalším rozšířením prostoru pro ukládání materiálu je taktická vesta. V tomto případě jde o vestu FLC 1 ve woodlandové verzi (starší typ maskování amerických ozbrojených složek s oddělitelným opaskem). Na vestě se nachází čtyřikrát zásobníková sumka, každá pojme dva zásobníky. Dále se na vestě nosí dvě sumky na granáty. Na

integrovaný opasek se umístí výše zmíněná sumka na sto nábojů do lehkého kulometu SAW (SAW 100rd pouch), do které se mohou dát všelijaké věci, které nemají svou vlastní kapsu. Další potřebnou sumkou je sumka na lékárníčku, tzv. IFAK. Každý jedinec by měl mít u sebe prostředky na sebezáchranu v případě ať už reálného zranění nebo simulovaného zranění v boji s nepřítelem. Další sumkou na opasku je canteen pouch, do které se umístí, jak název napovídá, canteen bottle - neboli polní lahev. Do zadní části opasku umístíme výše zmíněný waistpack, který slouží jako malá polní úložištěm pro další doplňkové vybavení.

2.3.3 Ostatní

Ostatním vybavením je myšleno takové vybavení, které není potřeba k tomu, abychom se mohli jít jen tak ven střílet. Ostatním vybavením je myšleno, co je potřeba, aby se dala vést bojová operace a člen týmu při ní byl maximálně možné bojeschopný.

Pokud se bude postupovat systematicky od hlavy k patě, tak v první řadě jde o pokrývku hlavy.

Standardně se jedná o trojici možných pokrývek hlavy u 1st Recon Bn. USMC Reenacted 2001-2005. Pro běžné nošení na základně se užívá USMC cap. Pro lesní cvičení a vlastně nejvhodnější variantu pro maskování je klobouk. Klobouk je zvolen proto, že svou krepou rozbíjí siluetu hlavy a ramen. Poslední možností je černý pletený kulich, který se používá v zimě. Dále na hlavě musí být výše zmíněné ochranné brýle. V jednotce 1st Recon Bn. jsou využívány brýle ESS ICE, případně ESS NVG s čirým nebo kouřovým sklem. V poslední řadě se jedná o headset, který se využívá pro komunikaci vysílačkou.

Na krku se nosí jako přídavné maskování sniper šála (lze využít buď čistě na zakrytí krku nebo při přetažení přes klobouk jako přídavné maskování pro rozbití siluety střelce) či palestinský šátek a pod tímto šátkem, či šálou se nosí psí známky dle standardů USMC (jedna známka na krku, druhá na tkaničce v botě).

Na těle je důležité mít nějaké triko, které dokáže aktivně sát a odvádět pot. V tomto případě jde nejčastěji o funkční trička od značky Under Armour, ve verzi Tactical a jedná se o olivově zelenou barvu těch to triček. Levnější možností jsou olivová bavlněná trička. Na tričko dosedá již výše zmiňovaná maskovací blůza.

Na rukách se nosí letecké nomexové rukavice v barvě šalvějové (nomex) a šedé (kůže) a náramkové hodinky pro orientaci v čase.

Na nohách a v kalhotách - opět kalhoty jsou v maskovacím vzoru MARPAT- se nosí béžový předpisový kalhotový opasek, výše zmíněné USMC Bates Combat Boots s Gore-Texovou membránou pro větší komfort i v zimě. Další důležitou výstrojovou součástí jsou gumičky do nohavic, které musí mít každý člen Námořní Pěchoty. Na nohách jsou samo sebou ponožky - zde je preference dle každého jedince a výstrojově se zde nechává relativně volná ruka. V kapsách kalhot se nosí černá elektrikářská páska (univerzální pomocník při opravách a fixacích všeho druhu), skládací nůž a nějaká malá sušenka, či jiná svačina - pro případ, že se střelec ocitne delší dobu bez zásob, nebo se patrola (obhlídka prostoru) protáhne a střelec u sebe nemá všechno vybavení.

Vesta - kromě kapes (sumek), které byly popsány výše se tedy jedná o 6-8 zásobníků do hlavní zbraně Průzkumníka Námořní Pěchoty - zbraň M4. Jedenkrát airsoftový granát (a samozřejmě k němu zapalovač) a jedna malá značkovácí dýmovnice se pohodlně vejdou do výše zmíněných dvou sumek na granáty. Do SAW 100rd pouch lze umístit náhradní munice ve formě plastového uzavíratelného pytle s kuličkami, maskovací barvy pro osobní maskování obličeje a k tomu umístit ještě malé zrcátko, pro lepší namaskování sebe sama, dále malá svačina ve formě proteinové tyčinky a vlastně cokoli dalšího níže zmíněného. Důležitou součástí jsou i náhradní akumulátory. Jedná se nejen o zdroj energie pro airsoftovou zbraň, ale i pro vysílačku, či svítilnu na zbrani. Na záda je přidělán třílitrový CamelBak MOLLE 2 v olivové barvě. Do waistpacku se musí vejít woodlandové pončo, provázky využívané na padácích (měly by vydržet zatížení až 249 kg) - alespoň 20 metrů, velká dýmovnice, repellent. Do mapníku, který je často přidělán k vestě napevno, aby nedošlo ke ztrátě mapy a navigačních pomůcek, je uložena samozřejmě mapa, kompas, či buzola, bloček na psaní od firmy Rite In Rain

(jehož papíry se nerozmočí), pravítko pro měření vzdálenosti na mapě a v poslední řadě tužka na psaní. Není doporučena propiska, protože ta může v kritické chvíli přestat psát. Tužka je spolehlivá, kdykoliv lze nožem ořezat a píše i v dešti na mokry papír. Poslední sumkou na vestě je sumka na rádio. V jednotce 1st Recon Bn USMC Reenacted 2001-2005 se využívá flashbang pouch - sumka na zábleskový granát. Jako radiostanice je využívána vysílačka od firmy Puxing model 777 či 888.

Zbraň - kromě samotné zbraně, která je v povinném vybavení, lze na zbrani nosit spoustu doplňků. V první řadě se jedná o kvalitní popruh, na kterém je zbraň bezpečně připoutaná k tělu, pokud jsou potřeba obě volné ruce. Dále zde jde o systém mířidel. Je zde několik možností. Volí se buď optika ACOG, nebo kolimátor značky AIMPOINT, ke kterému jsou důležitá BUIS - sklopná mířidla, nebo poslední možností je takzvané nosné ucho - carry handle. Vpředu místo podpažbí zbraně může být airsoftový granátomet M203, který skrze 40mm airsoftový granát a stlačený plyn v něm střílí několik set kuliček naráz nebo paintballové kuličky. Pokud však není potřeba pro danou misi mít na zbrani granátomet, je vhodné osadit předpažbí nějakým vertikálním předním gripem. Vpravo, či vlevo na RIS liště je také vhodné mít svítilnu pro případ akce, které se protáhne do večera nebo vícedenní akce.

Na zádech se nosí batohy. V 2001-2005 je relativně rozmanité z důvodů začínající války v Iráku, kdy zbrojařské firmy chrlily jednu inovaci za druhou, tak nezůstávaly pozadu ani firmy produkující výstroj. Proto se v tomto období nosilo kromě klasických olivových ALICE batohů, už i nové MOLLE woodlandové batohy, nebo případně i firma CamelBak měla sérii batohů nazvanou HAWG či MULLE.

3 Cíle, úkoly a metodika práce

3.1 Cíl

Cílem této práce je na základě dotazníkového šetření zjistit historický vývoj airsoftu v České republice.

3.2 Úkoly

Úkolem je sestavit otázky pro dotazníkové šetření.

3.3 Metody použité v práci

V práci bylo užito dotazníkové šetření a jeho následné vyhodnocení. Dotazník je nejčastěji používanou metodou výzkumu ve společenských vědách. Podstatou je sběr informací a faktorů o respondentovi, jeho názorech, postojích a jeho mínění ke zvoleným tématům. Nejčastěji je využívána forma písemných odpovědí na předem položené otázky. Dotazník je dle tohoto pojetí zkonstruován více, či méně jako jakási baterie otázek, na kterou dotazovaný - respondent odpovídá buď jednoznačnou odpovědí, výběrem z alternativ nebo volnou odpovědí.

Výhodou dotazníkové metody je relativní snadnost administrace. Dotazník lze rozeslat a předložit relativně velkému počtu respondentů a je zde možné získat i informace, které jiné metody neodhalí. Obzvláště, jde-li o názory, postoje a mínění respondentů. Další předností dotazníkové metody je, že dokáže kvantifikovat. To znamená, že dokáže vyjádřit a převádět čísla do absolutních nebo relativních četností. Nevýhodou dotazníků je kvantifikace, protože v tomto případě jde vždy o osobní - subjektivní výpovědi (Jansa a kol., 2012).

3.4 Výběr respondentů

Byl účelově zvolen vzorek čtyř zástupců české airsoftové komunity. Každý z nich má v průměru přes 20 let praxe na airsoftové scéně. Byli zvoleni kvůli svým zkušenostem a svému přínosu pro airsoftovou komunitu.

Jde o cílený výběr - účelové vzorkování, jehož volba byla na základě zkušeností respondentů.

1. Cooper je velitel 1st Recon Bn. USMC 2001-2005 Reenacted. V této jednotce působí od začátku, tedy od přelomu roku 1993 a 1994. Mimo jiné vymyslel

původní koncepci kampaní op. Protector, pomáhal organizovat a realizovat tuto akci a dlouhodobě cvičí nové střelce nejen ve své jednotce. Dále se účastnil kodifikace pravidel airsoftu pro ČR. V současnosti je i jedním z důležitých lidí při tvorbě USMC aliance.

2. Beagless je velitelem jednotky napodobující 43. Výsadkový Prapor Chrudim a je hlavním velícím na akcích za BU-AČR. V oblasti airsoftu se pohybuje od roku 2002, kdy začal pracovat v 1. airsoftové prodejně Anareus. V airsoftové komunitě se věnuje hlavně velení při akcích či manévrech a výcviku mladších spolubojovníků.
3. Harri je v současné době velitel 173rd, dříve 173rd Airborne. Spolupořádá akce Protector, kterých se pak sám účastní. Nyní pracuje jako vedoucí v 1. airsoftové prodejně Anareus.
4. Igor je velitelem aliance napodobující Ozbrojené síly Ruské federace a zároveň je sám velitelem 2. gardové motostřelecké divize. Spolupořádá akce Protector, kde velí celým kontingentům.

4 Dotazníkové šetření

4.1 Dotazník

- 1) Kdy jsi poprvé zaslechl či viděl cokoli o airsoftu?
- 2) Kde jsi sháněl informace (pokud tě to oslovilo už na začátku)?
- 3) Jaké byly tvoje první maskáče?
- 4) Jaké byly tvoje první vojenské boty?
- 5) Jaká byla tvoje první airsoftová zbraň? A co bylo impulsem pro nákup zbraně?
- 6) Proč sis vybral právě danou jednotku/ozbrojenou složku?
- 7) Ve kterém roce jsi začal tedy střílet plastové náboje?
- 8) Jaký byl postupný vývoj ve tvém působení? Kde jsi začínal střílet? Kolik vás bylo v týmu/jednotce?
- 9) Dokázal bys popsat rok za rokem, jak šel tvůj vývoj od úplného začátku do dneška (roku 2017)? Jak výstrojově, tak i do počtu lidí a odježděných akcí.

10) Jakou největší airsoftovou akci jsi zažil (co do počtu lidí)? Případně jakou největší akci jsi pořádal?

4.2 Výsledky dotazníkového šetření

Tato část bude popisovat vývoj airsoftu v České republice dle čtyř vybraných zástupců české airsoftové scény. Jedná se o zkušené střelce, kteří se na této scéně pohybují i více než dvacet let.

Otázka 1 - Kdy jsi poprvé zaslechl či viděl cokoliv o airsoftu?

Odpověď Cooper (USMC): V roce 1993 nebo 1994, v podstatě když vznikla ta dispozice, že najednou se objevily pušky, který střílely nějaký projektil, protože byla doba, kdy se střílelo vzduchovkami. Nic jiného nebylo, takže prostě se normálně střílelo právě vzduchovkami. A nevím, že by se tenkrát někdy někomu něco stalo. Ale prostě jde o to, že tam se najednou objevily tyhle airsoftové zbraně, většinou z kraje to byly všechno natahovačky. Já vím sám, když jsem se s tím prvně potkal, to jsme si v podstatě hráli na schovávanou, na vojáky. Maskáče, namaskovaný obličej, ale hrálo se to stylem zahlídl jsi ho, zařval jsi jeho jméno, byl vyřazený. Nebylo čím střílet. A pak najednou přišli kluci, Frost se Scottem tenkrát, a měli úžasný vybavení: helmu, sumky a takový ty věci. Frost v helmě a Scott měl klobouček. Oba měli pušku. Přišli za námi, že oni nás tady vidí, že by si chtěli hrát s námi, tak jsme se tam slezli kolem nich a s vykulenýma očima až z hlavy a najednou tu pušku vezmeš „tš“ ty jo, ono z toho něco lítá. Tenkrát Scott měl XMko a Frost měl M16A1 s podvěsem M203. A prostě to bylo úžasný na tu dobu jsme zjistili, že z toho něco lítá. A prostě v ten moment to zase dostalo úplně jiný level, že ses musel dostat tak blízko, abys někoho byl schopný trefit a už to prostě nebylo opravdu jenom o tom vidím tě... A když to bylo, "Já tě vidím!", tak ale to mohlo být, že já ti klidně uteču, když mě netrefíš.

Odpověď Beagless (AČR): Tak zhruba rok 2002 jsem začal s AS, ale před tím jsem dělal do armády jen spíš teorie a čerpání informací. Hochu to je tak dávno a to by jsi asi musel zažít, když vyrůstáš v Chrudimi, kde se každý den skákalo a proháněly vrtulníky a sousedy máš vojáky a letiště za barákem. Takže vlastně Chrudim a inspirace

červenými barety ze 43. vpr. No a pak vlastně to, že jsem začal pracovat v Anareusu v Praze.

Odpověď Harri (173rd): 1993 - aktivně 1998.

Odpověď Igor (Ozbrojené síly Ruské federace): Dobrá otázka, musím trochu počítat - v sedmé třídě základní školy jeden z mých kamarádů přinesl natahovací SigSauer a střílil mě dost zblízka. To bylo v roce 1993 nebo 1994. O několik týdnů později jsem měl již svůj vlastní natahovací Glock.

Otázka 2 - Kde jsi sháněl informace (pokud tě to oslovilo už na začátku)?

Odpověď Cooper: Já jsem v podstatě každý týden někdy v úterý, ve středu, ve čtvrtek volal klukům do Prahy, jestli se na víkend něco chystá nebo něco takového. Tím, jak byli v Praze, tak zašli do nějakého armyshopu, většinou se to totiž domlouvalo vše přes armyshopy. Věvodil jim armyshop Žitomířská, to tenkrát dělali Rangers a byli dobře vybavení. A ti byly právě ten vůdčí element v Praze, takže ti to vždycky domlouvali a odtamtud se informace šířily dál. To bylo přesně o tom, když se to domluvilo, tak tam byli ty lidi. Nebylo to jako, že se to den předem zruší. Protože jsi přesně věděl, že tehdy a tehdy se bude bojovat tam a tam, prostě tak si to člověk zorganizoval. Každý chtěl jet, každý chtěl být platný a prospět jednotce.

Odpověď Beagless: Všelijaká dostupná literatura v knihách a časopisech. Bylo toho poskrovnu, ale tenkrát vycházel (v letech) 1999-2001 armádní zápisník, kde toho něco bylo. Pak časopisy jako Armádní technický magazín, časopis Command a také třeba Letectví a kosmonautika. A pak samozřejmě přes kontakty s lidmi se ke mě dostaly první opravdové armádní manuály, ale to bylo až později.

Odpověď Harri: Airsoftportal, a pak ze zkušeností od ostatních na akcích, internet v té době toho moc neměl. Následně od roku 2001 v Anareusu, kam jsem často chodil. Od roku 2005 tu pracuju a od 2013 Anareusu šéfuju.

Odpověď Igor: Tak jasný, že mě to oslovilo hned a okamžitě. Informace jsem sháněl z doslechu od kamarádů a ze záhadně se objevivšího výtisku katalogu Marui (jediný kus v širém okolí). Akce jsme si domlouvali pomocí inzerátů v armyshopech a poštou, tou normální obálkovou.

Otázka 3 - Jaké byly tvoje první maskáče?

Odpověď Cooper: Maskáče? První woodlandy jsem si koupil v nějakém armyshopu v roce 1994, byly to ripstopy. Tak jsem je postupem času, jak jsem je nosil, dotrhal až úplně na krev.

Odpověď Beagless: Maskáče byly vz.60, český jehličky, cca rok 1998, pak přišly vz95.

Odpověď Harri: Woodland (americký maskovací vzor) a koupil jsem si je ještě dřív, než jsem začal jezdit - cca 1996.

Odpověď Igor: Moje první maskáče? Woodlandy od Vietnamců. A jelikož měli skladem jen jednu velikost, tak jsem je koupil i přesto, že mi vůbec neseseděly. Říkal jsem jim „Heleny“, podle té české herečky Heleny Růžičkové. Jo, vešla by se do nich i ona. V pase jsem je měl dvakrát přeložené. Brzy na to jsem si chtěl pořídit něco reprezentativnější a volba padla na červené švýcarské maskovací uniformy. Tedy „reprezentativnějšího“. Naštěstí jsem brzy dostal rozum a pořídil jsem si americké tygry (tigerstripe), které mi vydržely asi 2-3 roky. Byť to byla přechodná stanice k sovětům a Rusku, vzpomínám na ně moc rád. Byli mi totiž akorát.

Otázka 4 - Jaké byly tvoje první vojenské boty?

Odpověď Cooper: Dlouho jsem jezdil v českých kanadách, pak už se daly koupit ty speedlaces combat boots (černé kožené), Frost třeba jezdil stále v jungle boots, my ostatní jsme měli ty combaty.

Odpověď Beagless: Kanady vz.95 pro účastníky základního vojenského výcviku.

Odpověď Harri: Ty jo, myslím, že nějaké kožené AČR, byly hrozný. Byly to ještě takový ty s přezkami nad kotníky.

Odpověď Igor: Asi tenisky. Taky od Vietnamců.

Otázka 5 - Jaká byla tvoje první airsoftová zbraň? A co bylo impulsem pro nákup zbraně?

Odpověď Cooper: Já měl nejdřív manuálka M16A1 Academy (rok 1994), tenkrát byly elektriky třeba za 6000 a to bylo jen pro blázný nebo zazobance, což jsme my nebyli. Poté XM177, to už byla elektrika.

Odpověď Beagless: Koupit zbraň? Tak u mě to byl prvně prostě jen to, co chybělo když už jsem měl maskáče a výstroj k tomu. A zbraň? Tak já nevím, jestli to pamatuješ, ale dlouhý manuál od Marui - XMko. A co se týká výkonu, jak si to každý dneska přeměřuje, tak to se tenkrát vůbec neměřilo. Všechno to byly zbraně v základu, bez upgrade. Takže ti, co měli AEG, museli přijít blíž, zatímco manuály střílely dál, ale nebyla možnost dávky.

Odpověď Harri: První pistole byla natahovací v roce 1993, byla od Marui PC356, ale to jsem ani nevěděl, že se to jmenuje airsoft. Pak v roce 1998 jsme začínali s čínskou Omegou, brokovnicí. Následně hned MP5SD6 od UHC a hned pak AEG 16A2 Marui, v roce 2003 pak M4A1 RIS od Marui.

Impulsem bylo u těch lepších zbraní hlavně spolehlivost a výkon. Hlavní důvod byl mít AEG, v té době stála jak jeden plat rodičů a měl jí tak jeden ze sta. Běžně jsme pak bojovali dva lidi s AEG proti 40 lidem s natahovačkama. Mělo to své kouzlo, akce byly mnohem taktičtější.

Odpověď Igor: Glock 17L (1993-4) a tím impulzem byla již zmíněná střela od kamaráda z blízka. Myslím, že to bylo do zad. Pak plynový Steyr GB (1995) a někdy v roce 1997-8 jsem si pořídil od Honzy Š. moje první AK.

Otázka 6 - Proč sis vybral právě danou jednotku/ozbrojenou složku?

Odpověď Cooper: Když tenkrát přišli Scott s Frostem, tak jsme se jich ptali, co dělají. Odpověď byla prostě První průzkum, námořní pěchota. Tak jsme to prostě vzali, fajn, dobře, tak děláme první průzkumný prapor námořní pěchoty a hotovo. Od té doby už se to vlastně neřešilo. Stále pokračujeme v tom samém.

Odpověď Beagless: Hochu to je tak dávno a to bys asi musel zažít, když vyrůstáš v Chrudimi, kde se každý den skákalo a proháněly se tu vrtulníky, sousedy máš vojáky a letiště za barákem. Takže proto inspirace 43. Výsadkovým Praporem Chrudim.

Odpověď Harri: Vyrůstal jsem na US filmech. Rambo apod. Prvně jsem začal jezdit Special Forces, pak když jsem šel do Prahy, tak mě naverbovali kluci od Rangers a následně díky kamarádství do 173rd. Po odchodu velitele před cca 8 lety jsem začal velet jednotce a nějak jsme se postupem času domluvili, že nám víc vyhovuje SEALs, tak jsme koncem roku 2015 začali ofiko jezdit SEALs, ale jméno jednotky jsme si nechali a začali používat 173rd jen jako airsoftové jméno jednotky. Důvod transformace v SEALs byly hlavně kvůli zálibě ve výstroji, kterou používali v období, imituje se do roku 2006.

Odpověď Igor: Proč jsem si v mém případě vybral ozbrojené síly Ruské federace? Ze začátku to byla vzpoura. Všude na akcích byly hromady Američanů a různých jiných západáků, ale Rusa abys pohledal. Tak jsme se s klukama domluvili a pořídili jsme si krásné ruské maskáče a výstroj. A tím to začalo – rebelií. Postupem času se to vyvinulo ve sběratelství a styl. Tehdy ze začátku jsme nenapodobovali žádnou skutečnou jednotku, posledních 10 let jsme pěchota. Konkrétně motostřelci – 2. gardová motostřelecká divize. A u toho už zůstanu do konce dnů.

Otázka 7 - Ve kterém roce jsi začal tedy střílet plastové náboje?

Odpověď Cooper: 1994, jak už jsem ti napsal výše.

Odpověď Beagless: V roce 2002 jsem začal s airsoftem, ale před tím jsem dělal do armády - spíš teorie a informace.

Odpověď Harri: Aktivně od roku 1998.

Odpověď Igor: Plastové? Tak ty asi v tom roce 1993. Jinak předtím jsme po sobě stříleli vzduchovkami. Bez brýlí.

Otázka 8 - Jaký byl postupný vývoj ve tvém působení? Kde jsi začínal střílet? Kolik vás bylo v týmu/jednotce?

Odpověď Cooper: No když jsme se poprvé potkali se Scottem a Frostem u Katlova, tak bylo jasně dáno, co budeme dělat. A od té doby jsme dělali 1. průzkumný prapor Námořní Pěchoty. Což byl tedy rok 1994. A právě v tom roce 1994 jsem si i pořídil svoji první zbraň. V roce 1995 jsme zřídili Boot Camp jako přijímač k jednotce a od té doby, kdokoliv chce k nám, tak jím musí projít. V tu dobu jsme byli asi čtyři v jednotce. Jak šly roky dál, tak se postupně přidávali další lidi. Ale jak se přidávali noví, tak současně odcházeli i ti staří a já se tím musel chopit velení a zodpovědnosti za celou jednotku. Za ty roky jsme měli hodně jednotek, se kterými jsme spolupracovali. Zpočátku to byli prostějovští Rangers - s těma, když jsme jeli, tak to bylo takové cvičení na bojové rozmístění a koordinaci jednotek v oblasti. Klasika, že oni měli projít odněkud někam a my jsme je měli zastavit nebo obráceně. Nebo udělat nějaký průzkum a potkat se nebo se minout a nepotkat se. Tak těch akcí s nimi pár bylo. A pak ani nevím jak, se prostě objevili lidi jako Igor. A myslím, že my jsme s nimi tenkrát začali i kvůli těm Op. Protector. Když jsme prostě potřebovali lidi na ty jednotlivé strany kartelů, takže jsme oslovovali prostě lidi, zda by měli zájem. No a Igorem jsme hodně jezdili, proti těm jeho Rusům a spoustu akcí jsme spolu měli jen čistě oni a my. Proti sobě, samozřejmě. Prostě to bylo tím, že to byli Rusové, tak jsme už byli jako nepřátelé. To už se prostě jela ostrá akce. Léta plynula dál, staré kontakty zůstaly, nové kontakty se

objevily a někteří prostě přestali jezdit. Teď je aktuální třeba spolupráce v rámci jednotek Spartan Troops.

Odpověď Beagless: Hele vše je o lidech, tenkrát ta komunita byla malá, znali jsme se napříč republikou skoro všichni osobně, fungoval tzv. Airsoft portál, kde se scházeli lidi, vyměňovaly se informace, domlouvaly se akce. Byly to začátky a bylo na tom to super, že jsi potkával fajn lidi a nebylo moc výstroje, informací, zbraní, ničeho. Každý si vážil, když sehnal nějaký originál, lepší zbraň, manuály, návody, informace apod. Bylo to víc fair play. Možná tím, že jsme se znali osobně a nikdo si nedovolil udělat si ostudu. Zlomilo se to s čínskými kopiemi zbraní. Doba, kdy stála elektrika 15000, rázem nebyl problém mít zbraň za 5000 a tím pádem to měl kdejaký šmoula a nastal boom, kdy to hrál každý a nabalily se na to děti, fakt děti. Tehdy se stalo málokdy kdy na akci byl někdo pod 17/18 let. Dále taky zanikla spousta lokalit, lidi, co sem s nimi začínal už moc nejezdí - rodiny, děti, práce. Nicméně pořád jezdí lidi, které mám rád a který tomu dávají tu "vejšku" proč to dělám. Reenacting a ne jen placky a plné pusy slibů, za nás mluví činy.

Pak se mi podařilo na druhý pokus (u 43.vpr to nevyšlo) postavit alianci z jednotek, co to berou vážně a jsou ochotný přistoupit na naše pravidla aliance a vydržet moje komandování, i to, jak sem protivný, ale vím, proč to dělám a naštěstí ty kluci to mají stejně a zato si jich vážím, není to jednoduchý.

Odpověď Harri: Začínal jsem v Chodově u Karlových Varů, kde jsme dělali 10th Special Forces a jezdilo nás cca 10, pozice zástupce velitele. Pak přestup k pražským Rangers, kterým velí Michal Frič, pozice Private, jezdilo nás cca 6, ale aliance měla 60 lidí. A následně přestup k 173rd na pozici velitele družstva a následně velitele jednotky, jezdí nás cca 30-35.

Odpověď Igor: Ze začátku jsme po sobě stříleli v blízkém okolí, byli jsme jedna parta ze stejného bydliště a tak jsme moc necestovali. Do okolních lesů se dalo dojít pěšky. Byli jsme mladí, silní, rychlí a aktivní. Bylo nás asi 10. Začali jsme jezdit na akce po celé republice a pár akcí jsme i pořádali. Potkali jsme Mariňáky od Coopera, kluky od MTJ, poprvé jsme narazili na Plzeňáky, němce z FJR a hromady dalších skvělých lidí,

jednotek a i dost hlupáků. Bohužel jak roky plynuly zůstal jsem na nějakou dobu v týmu aktivní i sám. Nicméně vytrval jsem a vše se k dobrému obrátilo. Někdy kolem roku 2006 jsem začal hodně jezdit s lidmi, kteří dělají také Rusko kolem Petra K. a Romana J. a bylo to fajn. Krátce poté se začalo formovat SAVE (Svaz Armád Východní Evropy) a společně jsme rozjeli skvělou show, byla to krásná doba mezi roky 2008 a 2012. No a pak jsme s Jarinem a Riggsem založili Airsoftwars. Velká část uskupení moc komerční akce nemusí. Ze začátku tomu nicméně dávali šanci, ale aktivita obecně polevuje, jezdí nás čím dál méně. Kvalitní jádro dále zůstává a postupně se naše airsoftová rodina rozšiřuje o nové i staronové členy. Prostě běžný koloběh života.

Otázka 9 - Dokázal bys popsat rok za rokem, jak šel tvůj vývoj od úplného začátku do dneška (roku 2017)? Jak výstrojově, tak i do počtu lidí a odježděných akcí.

Odpověď Cooper: No když jsem teda v roce 94 začal, tak jak už jsem psal výše, nás nebylo moc. Vlastně jenom pár. V roce 1995 jsme začali dělat Boot Campy jako přijímač k jednotce. No a jak šel čas dál, tak se pořád jezdilo na nějaké akce. Z hlavy ti takhle nenapíšu roky, ale hodně se kooperovalo právě s Rangers, pak taky hodně proti Rusům. Byly i snahy o začleňování a sdružování jednotek, co dělají USMC do jakési aliance. No v roce 2003 jsme uspořádali první Protector, což spoustu lidí oslovilo a od té doby se Protector pořádá každý rok. Nicméně už to není v mé režii, teď to pořádají Airsoft Wars. Někdy mezi léty 2006 a 2007 jsme začali skládat i výstroj pro boj v zastavěné oblasti. Dřív se prostě bojovalo v tom, co jsi zrovna měl na sobě - tudíž věci do lesa. V roce 2009 jsme zorganizovali společné hromadné seskoky na padáku pro celou USMC alianci (kdo chtěl) no a dál jsme se rozšiřovali a rostli. Stále jsme se věnovali výcviku svých lidí, rozvoj koordinace mezi jednotkami napodobujícími Sbor a také kontakty s jednotkami, které nám dělají OPFOR. Od roku 2011 děláme op. Lima Freeze, která má velký ohlas v airsoftové komunitě a kde si vybíráme, koho na akci pozveme. Stále se ale zabýváme širokou paletou dovedností. Od střeleckých drillů, přes zdravotvědu, jízdu na člunech, odstřelovacími kurzy, slaňováním konče. Samozřejmě tohle není veškerý výčet našich aktivit. A vlastně minulý rok jsme se (asi neoficiálně) stali prvníma „slanýma Mariňákama" - jak jsme byli se čluny u moře.

Odpověď Beagless: To ti můžu říct přesně protože jsem si to jeden čas i evidoval, ale výstroj byla vždy originál vojenská - když nebylo AČR, používali jsme US Alice a jeho doplňky. A tady máš jak to šlo v čase, když to vezmu od těch významnějších

2004 - Airsoft Session 2004 VVP Oldřichov, setkání airsoft'áků military zaměření velká akce. Pres den scénářové boje, přes večer kultura.

2004 - Nultý ročník LVT kde jsme 3 AČR jednotky, 2 DPM jednotky položily základy aliancí... DPM si pak rozjelo svoje DPM Campy.

2005 - LVT 2005, založení 43.vpr.

2006 - Začátek kampaní HORIZONT kdy AČR proti DPM plnění úkolů obrana vs. útok - ročně dvě operace celkem bylo 9 horizontů do roku 2010.

2007 - Horizonty III a IV.

2008 - Protector (první na Ralsku) číslo nevím - ISAF s US Rangers.

2009 - Protector s US SOCOM za Pákistánce .

2010 - Protector ISAF - velitel čety.

2011 - Protector ISAF - velitel čety.

2012 - Protector ISAF - velení vlastními AČR kontingentu, HQ s USMC.

2013 - Protector ISAF to samé co v roce 2012.

2014 - FOB Spartan na Protectoru, ten kdo dal rozkaz k akci Sarkáný.

2015 - návrat ke kořenům akce Spartan Troops, Op. Atlas na Brdech.

2016 - Iron Triangle II - velení Task Force.

Odpověď Harri: Ty akce z dřívějších si nepamatuju, akcích byly stovky. V roce 1998-2001 jsme jezdili na akce i 2x v týdnu (tedy to druhý bylo vždy cvičení). Jezdilo se lokálně po západních Čechách, hlavně v té době byla velká akce o sto lidech. Spousty kurzů přežití. Mezi lety 2001-2004 jsem už jezdil v Praze, spousty akcí v Rangers alianci a asi největší akce v té době Airsoft Session 2004, nebo Šelemberk Session 2002-2004. Následně s 173rd jsme jezdili na všechny Protectory (kromě prvního), 2007 a 2008. Dále také například akce Spring Survival (pro 10 týmů z celé republiky, přežití

na 3 dny). Akce jako byly Border War, Op. Lizzard, hlavně menší propracované akce pro 100-150 lidí (jen pro zvané). Akce Bloody Sunrise od prvního ročníku až do teď.

Odpověď Igor: 1993 – první setkání s natahovačkou, bylo nás pět (přesně),

1995 – První plynovka! Bylo náš dvakrát pět,

1997 – první (a ne poslední) AK, tehdy nás jezdilo fakt dost, odtud Rusko až do současnosti,

1998 – 1999 – první větší akce, první výlet po republice, aktivně 1 – 2 auta,

2000 – 2003 – výlety po celé republice, většinou 1 auto/ 1 kupé, a díky Cooperovi i první Protector!

2004 – 2007 – Dost často jsem byl sám, buď jsem se připojil k mladým (ano, měli jsme již generaci následovníků) nebo osamocený střelec, Protector a pár dalších větších akcích jsem jezdil s budoucími bratry ze SAVE.

2008 – S námi jste SAVE, bylo založeno při brutální pijatice, to nás bylo asi 40.

2009 – Odchod Wolfpacku (pořadatelé Border War), chtěli vlastní budoucnost a směr, počet lehce klesl, bojová síla nikoliv.

2010 – Boucháme akci za akcí, jedeme spoustu vlastních malých bitviček a daří se.

2011 – Založení Airsoftwars, SAVE v největším rozkvětu, jezdilo nás fakt hodně a byli jsme jednou z nejsilnějších aliancí v zemi, účastníme se op. Lizzard, op. Protector a op. Border War, asi nejbrutálnější rok ze všech.

2012 – Pořád to jde, jedeme na vlně, jezdí nás pravidelně a aktivně zhruba 30.

2013 – 2016 – „Slavím 20 let svého airsoftování“, bohužel postupný úpadek SAVE, důvody jsou: založení rodiny, práce, nechůť, lenost, jezdí nás čím dál méně, průměrně 5 – 10 na akci složeno většinou z těch nejvíc veteránů.

2017 – No, snažíme se začít aktivně, za rok budeme mít 10 let SAVE, tak ať to nějak vypadá, připravujeme se na Protector XIV, chceme to tam roztočit.

Obecně jsme jezdili hodně Milovické akce, všechny Protectory, akce Airsoftwars obecně (Protector, Lizzard...), Airsoft Sessiony, Šelmberky atd... Byli jsme všude a pořád. Pár se nás podívalo i na Berget do Švédska.

Otázka 10 - Jakou největší airsoftovou akci jsi zažil (co do počtu lidí)? Případně jakou největší akci jsi pořádal?

Odpověď Cooper: Největší akci. To byl nejspíš svého času Airsoft session, tam bylo fakt hodně lidí. Pak Protectory, ale nikde jsme nehráli na rekordní účast, nevím která byla největší.

Odpověď Beagless: Pořádal jsem spousty akcí. Ať již do kvality, tak kvantity. Od začátku jsem se profiloval coby velící prvek. Za nejúspěšnější asi považuji v letě 2005 letní vojenský tábor, kdy se toho tábora zúčastnilo asi 6 jednotek, co dělá AČR a pak jsme na tomhle základu dali do kupy již zmíněný 43.vpr. Tam to mělo hodně velkou energii, která se bohužel hodně rychle vytratila.

V novodobé historii s BU-AČR považuju za úspěch, že tato aliance vznikla a pořád se držíme. A zlatým hřebem s BU-AČR bylo samozřejmě působení v roce 2014 na FOB Spartan na akci Protector, kdy spolu s USMC, Rangers, USMC Recon a US SOCOM proběhla legendární „genocida v Sarkány“, která dodnes nedá lidem spát. Tam nás bylo okolo 120 lidí na stejné vlně, tam to fungovalo, jak mělo. Ono to obecně není lehké odpovědět, s odstupem času každou akci hodnotíš jinak a pamatuješ si to pěkný. Na každé akci si najdeš něco, co se prostě povedlo a bylo to super.

Odpověď Harri: Největší akce byla Big Combat, už nevím, jaký rok to byl - cca 3000 lidí. Spolupořádám Protectory, kde je cca 1500 lidí.

Odpověď Igor: Největší akce pro mě byl Berget ve Švédsku, zúčastnil jsem se ho 2 roky po sobě a byl to zážitek. Jak cesta, tak událost samotná. Mimochodem cesta tam 30+

hodin a to samé zpět. Bylo tam 2000+ účastníků z celého světa. Takhle zpětně to byl pořádný mazec.

A jakou největší akci jsem pořádal já? Asi ten náš Protector, poslední 3 roky se účast pohybuje kolem 1300 lidí.

4.4 Airsoftové akce v ČR

Mimo dotazníkové šetření bylo od respondentů zjištěno pořádání airsoftových akcí v rámci České republiky.

V této části je práce zaměřena na airsoftové akce, které proběhly v ČR. Byli vybráni tři zástupci akcí, kteří vešli do historie českého airsoftu. První akcí byla akce Plzeň vs. Praha, která zastupuje starou dobu a vlastně začátky airsoftu u nás. Druhým reprezentantem airsoftových akcí bude akce Big Combat III., která vešla do historie kvůli největšímu počtu účastníků. Posledním, třetím zástupcem airsoftových akcí byl vybrán Protector jako doposud přetrvávající kampaň, které se každý rok účastní stovky střelců.

4.4.1 Akce Plzeň proti Praze

Akce se konala 15.10. 1994 a svým rozsahem byla pravděpodobně tím největším počinem, který česká airsoftová scéna poznala od svého vzniku. Tato akce je zároveň i akcí, kde se poprvé objevila automatická airsoftová zbraň. Dle názoru Coopera: Tenkrát to byl FAMAS, to bylo první, co bylo - první elektrická puška. To jsme byli tenkrát na té válce proti Plzni, leželi jsme tam před nějakým křovím a všichni jako (imitoval zvuky výstřelu a natáhnutí závěru airsoftové zbraně) a z křoví občas přiletěla kulička zpátky. Ale znáš to, neprostřelíš nic, vid'. Takže jsme se tam snažili něco trefit, v tom tam přiběhl maník s FAMASem, rozložil nohy a trrrrrr (citoslovce střelby dávkou). Všichni prostě sklopili oči, spadla brada a bůh války sestoupil na zem. Akce byla svolaná právě proto, že v okolí Plzně byla poměrně velká skupina proamerických skupin. Bylo to dáno historií, kdy Plzeň byla osvobozena Spojeneckými vojsky. Další nedílnou součástí byla

pyrotechnika, která se dle Coopera normálně neprodávala v obchodech, jako megatřesky nebo něco takového. Takže tenkrát to byly všechno nějaký vojenský zásoby, V5, V10 anebo doma dělaný nějaký. Střelný prach, odporový drátek. To se prostě improvizovalo, ale je fakt, že ty lidi se prostě naučili vyrábět věci, improvizovat. Na koleně. Dneska jakmile si to nemůžeš koupit, tak to nefunguje, že jo. Takže tohle právě byly ty skalní roky - 94. Dále reagoval na část dvouhodinového záznamu z oné airsoftové bitvy. No a tady se střílelo klasicky rachejtlemi, co pískají. Hned vyvstala otázka, zda se střílelo přímo proti lidem. No jasně! Tenkrát to bylo všechno proti lidem. Tenkrát byla válka prostě, to se neřešilo. Další otázka byla na dýmové a slzné granáty. Tady to pěkně kouří. A bylo to cokoliv, co udělá svoji práci. Jako slzák úplně běžně a kdo neměl plynovou masku, tak měl smolíčka, no. A právě tady v tom nám naházeli slzák a kluci rozbíjeli střechu, aby se prostě dostali ven. A taky tam někomu bouchlo něco... No něco jim tam hodili, on to vzal a chtěl to hodit zpátky. No a když to měl v rukách, tak mu to bouchlo v ruce. Takže ho vezli vrtulníkem do špitálu a o oko snad nepřišel, pár jich tam bylo popálených. Z názoru Coopera je zřejmé, že to byla akce, kde se neomezovala pyrotechnika, kde se neřešila úst'ová rychlost zbraní, ovšem svým rozsahem to byla největší akce své doby co se týká počtu lidí.

4.4.2 Big Combat III

Další významnou akcí, která se zapsala do historie českého airsoftu je akce nesoucí název Big Combat III, která se konala v sobotu 18. října 2008 v Milovicích na Nymbursku a akci pořádal Desert Team. *„Celkový počet hráčů byl 2940 a toto číslo zároveň znamenalo, že se akce svým počtem stala největší airsoftovou akcí na světě. Minulý rok zde bylo něco okolo 1500 účastníků. Čechy se řadí zároveň mezi země, kde se airsoft nejvíce hraje. BIG COMBATU 3 se zúčastnili airsoft'áci z 5 zemí. Vystřídalo se 18 000 000 kuliček. Rekord v počtu účastníků ale bohužel nebyl zapsán do Guinnessovy knihy rekordů, neboť organizátoři zástupce knihy rekordů zapomněli pozvat.“*(URL₇)

Tato akce nabrala dříve nevídaných rozměrů právě proto, že se zde sjelo tolik hráčů nejen z celé republiky, ale i z dalších čtyřech zemí. Nicméně v této akci se jednalo více méně jen o velký sjezd hráčů a střelců. Akce více méně postrádala velení a šlo o to si prostě jen zastřílet a případně dobít a ovládnout nějaký dům.

4.2.3 Protector

Třetí vybranou akcí je kampaň s názvem Protector. Tato kampaň se datuje už od roku 2003, kdy se konala první kampaň. Tehdy Protector vymyslel a pořádal 1st Recon Bn. USMC Reenacted 2001-2005. Akce se odehrávala severně od Milovic, kde se hlídala cesta (která představovala hranici), přes kterou se snažil simulovaný drogový kartel protlačit své zboží. Dle Coopera: Tam to bylo tak, že byl vlastně narko kartel na jižní straně hranice, na severní straně tam byla prostě jako Venezuela a Kolumbie. Držela se linie opevnění podél hranice a občas se posílaly oddíly na patroly a pátrání po drogových laboratořích. A jejich cíl byl v pravidelných intervalech snášet zboží z těch (drogových) polí a v podobně pravidelných intervalech transportovat to zboží přes hranice. Původně myšlenka byla taková, že celá ta akce měla být na koordinace sledu velení. Šlo hlavně o ty vojáky na hranicích, kde prostě bylo nějaké centrální velení, nějaké úsekové velení, nějaké jednotky, aby to velení mělo s čím operovat, koordinovalo se to, plus průzkumníci, co chodili ven. Takže tam šlo hlavně o tohle. Ta aktivita kartelů to bylo jenom, aby se tam ti lidi nenudili, aby tam něco bylo. Jenže kartely to většinou pojaly stylem zkusíme se přes hranici prostřílet silou, což pak samozřejmě bylo to, že to vždy někudy zkusily a zbytek se nudil. Na zbylém úseku čáry se nic nedělo. Občas to zkusili nějakou chytrostí se dostat skrz, toho nebylo moc. Mohli to zkusit mírovou cestou, prostě opravdu něco přes hranici propašovat, ale to nikdo nezkoušel, vždycky se valili jako útočná vlna.

Takto se akce pořádala až do roku 2009, kdy se poprvé aliance USMC, aliance SOCOM a ostatní jednotky napodobující americké ozbrojené složky v přestrojení za afghánské domorodce se poprvé pokoušeli interagovat s vojáky na hranici a pokoušeli se propašovat zboží. Dle Coopera: Tohle jsme vlastně, ty civilisty, tam nahruli my až tenkrát v Ralsku v roce 2009, jak jsme dělali ten Protector, kdy vlastně byli na čáře Němci a my jsme proti nim dělali domorodce. A tenkrát jsme prvně vlastně to zasadili do Afghánistánu. Na té straně civilistů byli vlastně všechno Američani. SOCOM, Marína a ostatní. A tenkrát to bylo vlastně opravdu o tom - ano, budeme civilisti. Aby to bylo třeba vidím hadráka, ale třeba to bude civilista, tak ho necháme přijít až k nám. Tenkrát jsme je tím strašně překvapili, protože oni nečekali, že tam bude takový kvantum neozbrojených civilistů. Takže se to vůbec nezvládalo. Stříleli do čeho se hnulo prostě. To byla vlastně tenkrát první akce, kde byli vysloveně civilisti.

V dnešní době (od roku 2010) akcím Protector předchází akce s názvem Operation Lizzard. Op. Lizzard probíhá ve stejném prostoru a ve stejné fiktivní provincii Zábul. Tato akce vždy utváří počáteční situaci pro Op. Protector. Op. Lizzard je čistě bojová akce, kde jde o vytažení povstaleckých jednotek z oblasti a nastolit mír. Následně Op. Protector je o rekonstrukcích a mírové činnosti. (URL₈)

Všechny tyto akce v současnosti pořádá sdružení Airsoft Wars, kterému byly předány všechny podklady pro tvorbu a řízení těchto akcí. Akce pořádané Airsoft Wars mají několik frakcí, za které si člověk může zahrát. Jedná se buď o Afghánský lid - vesničané, kteří naplňují vesnice a téměř volně se pohybují po prostoru, zároveň tato skupina je nejpočetnější. Dále je zde Pákistánský lid - jedná se o jednu vesnici, která je mimo operační (a povolenou) zónu vojsk ISAF. V blízkosti této vesnice operují pouze neoficiálně speciální a průzkumné jednotky ISAF. Další frakcí je Hnutí Tálibán - Povstalecké hnutí je fundamentalistické hnutí prosazující radikální islámské právo. Cca 50 bojovníků, kteří v oblasti sabotují snahy ISAF a terorizují místní obyvatelstvo. Mezinárodní jednotky ISAF - jedná se simulaci vojenské zahraniční mise, kdy vojáci spí ve stanech, plní bojové a zajišťovací úkoly. Afghánská národní policie (ANP) a Afghánská národní armáda (ANA) - hlavním úkolem těchto dvou složek je pomoc vojákům ISAF udržet v provincii právo a pořádek, když zrovna vojáci ISAF jsou na své základně a nepatrolují v oblasti. PMC a Press - tyto dvě skupiny spolu úzce spolupracují. Jedná se o soukromé, nájemné vojáky, kteří mají za úkol chránit PRESS, tedy herní reportéry. Press jsou "in-game" postavy, které dokumentují akci, dělají rozhovory s vůdci vesnic a veliteli jednotlivých frakcí. Akce se odehrává poblíž Mimoně a Ralska.(URL₉)

5 Výsledky dotazníkového šetření

V otázce číslo 1 je stěženo, že airsoft se u nás začínal objevovat už na začátku 90. let 20. století. Konkrétně okolo roku 1993.

Z otázky číslo 2 vyplynulo, že novinky ze světa airsoftu se šířily pomocí tehdy fungujících armyshopů, telefonních budek a poštou. Nešlo jen o nové věci a vychytávky, ale hlavně o pořádání akcí a registraci na nich.

Otázka číslo 3 odhalila, že první maskovací uniforma byla ve většině případů v maskovacím vzoru woodland (dvakrát originál u lidí, kteří dodnes dělají jednotky USA, jednou od Vietnamců, pravděpodobně kopie, od příslušníka, který dnes představuje jednotky Ruské federace). A v případě respondenta, který napodobuje AČR to byly maskáče vz. 60, slangově nazývané jehličky.

Otázka číslo 4 se zabývala obuví. Bylo zjištěno, že nejčastěji respondenti začínali s kanadami české výroby. Pouze jeden respondent začínal s teniskami. Není se čemu divit, protože i přes to, že originální americké bojové kanady v Americe byly - v ČR nebyly ještě velké možnosti dovozu do českých armyshopů.

Otázka číslo 5 se zaměřila na první airsoftovou zbraň a důvod k její koupi. Z dotazníku bylo zjištěno, že první airsoftové zbraně byly koupeny nejčastěji mezi lety 1993-1994. Důvody ke koupi byly různé. Pro někoho to byla poslední součástka výstroje, která mu chyběla (aby měl voják něco v ruce), pro někoho impulzem ke koupi byla trefa do zad od kamaráda ve škole.

První zbraně respondentů byly většinou zbraně platformy AR-15 (XM - předchůdce M4, M16).

Z otázky číslo 6 vyplynulo, že inspirace pro volbu dané předlohy byly různé. Někdo přišel do zaběhnuté jednotky a tedy měl hned jasno, jako jaká jednotka se budou do budoucna prezentovat (Cooper), někdo byl inspirován okolím, ve kterém vyrůstal (Beagless), někdo si zvolil jednotku napodobující Special Forces kvůli inspiraci z amerických filmů (Harri).

Otázka číslo 7 odhalila, že respondenti začali střílet plastové náboje v různém časovém horizontu. Někteří začali střílet plastové náboje už v době, kdy se poprvé setkali s airsoftovými zbraněmi (tehdy ještě nazývané jen jako kuličkovky). To znamená okolo roku 1993-1994. Pak, o čtyři roky později, začal střílet Harri, když si koupil svou první airsoftovou zbraň. A poslední začal střílet plastové náboje po začátku tisíciletí zástupce BU-AČR, který si koupil zbraň až v roce 2002.

V otázce číslo 8 respondenti popisují, jaký byl jejich vývoj. Popisují zde, jaké byly jejich začátky a jaké je to v dnešní době. Je zřejmé, že každý začínal s airsoftem v okolí svého bydliště, případně místa, kde vyrůstal a je zajímavé sledovat, jak se všichni postupem času vypracovali v jejich jednotce.

Otázka číslo 9 byla zaměřená naopak na odježděné akce. Dle této otázky lze vidět, že toho mají všichni za sebou opravdu dost - není se čemu divit po 20 letech na airsoftové scéně. Všichni vlastně začínali se základní výstrojí a během let se vyšvihli vzhůru do vedoucích zástupců airsoftové komunity.

Z otázky číslo 10 bylo zjištěno, že největší airsoftové akce u nás v ČR v prvním desetiletí 20. století byly hlavně série akcí Airsoft Session. Následně v roce 2008 byla, co do počtu zaznamenaných účastníků, akce Big Combat III. A dle svědectví z akce mimo území ČR byla akce ve Švédsku, kde bylo přes 2000 účastníků. A samozřejmě se nesmí zapomenout na kampaně op. Protector, která se koná každý rok.

6 Závěr

V této práci bylo zjištěno, že airsoft se v České republice organizuje už více než 20 let, konkrétně od roku 1993. Dále bylo zjištěno, že původně se informace o výstroji, výzbroji, airsoftu jako takovém a o airsoftových akcích šířily hlavně skrze osobní kontakt, návštěvy v armyshopech, volání si z telefonní budky do budky nebo domů anebo posíláním si dopisů (těch v papírové obálce). První airsoftovou zbraní každého z respondentů byla manuální airsoftová zbraň. Inspirace pro napodobování zvolené jednotky bylo různé, ale dost často ovlivněné americkými akčními filmy. Každý začínal

s airsoftem v okolí svého bydliště, většinou nějaký les kousek za domem, či v prázdninovém sídle. Dvacet let na airsoftové scéně je velmi dlouhá doba a za tu dobu byla odježděna spousta akcí. A díky těmto akcím, které si všichni prožili, mají dnes respondenti možnost dělit se se svými podřízenými o drahocenné zkušenosti z airsoftového boje. Jako největší akce byly uvedeny série akcí Airsoft Session, akce Big Combat III a mimo území ČR to byla švédská akce s názvem Berget.

Tato práce vznikla z důvodu, že neexistuje žádná česká studijní literatura a lidé, pokud by si chtěli nastudovat něco o této problematice, tak jsou odkázáni pouze na internetové zdroje, převážně cizojazyčné. V této práci bylo využito vlastních zkušeností autora.

7 Seznam literatury

AIRSOFTWARŠ. *Airsoft magazín*. Trubín: Eviva, s.r.o. 2014, roč. 1, č. 2.

AIRSOFTWARŠ. *Airsoft magazín*. Trubín: Eviva, s.r.o. 2014, roč. 1, č. 3.

HANZ a kol. *Airsoft magazín*. Trubín: Eviva, s.r.o. 2015, roč. 2, č. 5.

HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. 3. vyd. Praha: Portál, 2012. 407 s. ISBN 978-80-262-0219-6.

JANSA, P. a kol. *Pedagogika sportu*. Praha: Karolinum, 2012. 226 s. ISBN 978-80-246-2026-8

JIRSA, M. *Přežití: guns&survival: zbraně, sebeobrana, výstroj, airsoft, outdoor, kondice*. Brno: Extra Publishing, s.r.o., 2016, roč. 1, č. 1. ISSN 2464-7411.

JIRSA, M. *Zbraně & náboje: časopis muže, který zná svůj cíl*. Praha: Renata film I, 2012, roč. 14, č. 10. ISSN 1212-5210.

MIKEY. *Airsoft magazín*. Trubín: Eviva, s.r.o. 2014, roč. 1, č. 1.

MIKEY. *Airsoft magazín*. Trubín: Eviva, s.r.o. 2015, roč. 2, č. 5.

TŘÍŠKA, J., JIRSA, M. *Zbraně & náboje: časopis muže, který zná svůj cíl*. Praha: Renata film I, 2012, roč. 14, č. 11. ISSN 1212-5210.

Výcvikový manuál. 1. část, Airsoft, paintball, laser, RAM. 1. vyd. Uherský Brod: Proxima ARMS, 2008. 109 s. ISBN 978-80-254-3455-0.

8 Elektronické zdroje

URL Srov. ŠULC, J. *O airsoftu* [online]. c2011 [cit. 2017-3-26]. Dostupné z <http://airsoft.cz/co-je-to-airsoft/o-airsoftu>.

URL₂ ŠUDOMA, Miroslav: *Mini TAMIYA konektor, samice, VB Power* [online]. 2017 [cit. 2017-3-6]. Dostupné z: <http://www.airsoftguns.cz/mini-tamiya-konektor-samice-vb-power>.

URL₃ ŠUDOMA, Miroslav: *Large TAMIYA konektor, samice, VB Power* [online]. 2017 [cit. 2017-3-6]. Dostupné z: <http://www.airsoftguns.cz/large-tamiya-konektor-samec-vb-power>.

URL₄ Přeloženo z *Airsoft Electric Gun (AEG) or Electric Airsoft Gun Gearbox Guide. A Closer Look at the Top Electric Airsoft Gun Gear Box Designs.* [online]. c2017, [cit. 2017-3-7]. Dostupné z: <http://www.airsoftct.com/electric-airsoft-gun-gearbox-guide/>.

URL₅ *Základní součástky.* [online]. 2016, poslední revize 5.12.2016 [cit. 2017-03-08]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Airsoftov%C3%A1_zbra%C5%88#Manu.C3.A1ln.C3.AD_zbran.C4.9B.

URL₆ Srov. HANZ: *AirSoftový akce, který maj fakt koule, nebo konec MIL-SIM v ČR?* [online]. 2017 [cit. 2017-3-16]. Dostupné z: <http://www.armyweb.cz/clanek/airsoftovy-akce-ktery-maj-fakt-koule>

URL₇ KURUCZ, Lukáš: *Big Combat III (kuličková válka)* [online]. c2008, [cit. 2017-3-19]. Dostupné z: <http://www.ouvaly.cz/2008/10/23/big-combat-iii-kulickova-valka/>

URL_s Srov. *Plánované akce* [online]. c2016, [cit. 2017-3-20]. Dostupné z:
<http://www.airsoftwars.cz/cz/planovane-akce/51-protector-xiv>

URL_s Srov. *Plánované akce* [online]. c2016, [cit. 2017-3-20]. Dostupné z:
<http://www.airsoftwars.cz/cz/planovane-akce/51-protector-xiv>

AIRSOFTWARS: *Operace Lizzard V a Protector XI* [online]. c2014, [cit. 2017-3-19].
Dostupné z: <http://www.armyweb.cz/clanek/operace-lizzard-v-a-protector-xi>.

Airsoft [online]. c2016, [cit. 2017-3-6]. Dostupné z:
<https://cs.wikipedia.org/wiki/Airsoft>.

Airsoftová zbraň [online]. c2016, [cit. 2017-3-6]. Dostupné z:
https://cs.wikipedia.org/wiki/Airsoftová_zbraň.

Přeloženo z *International Security Assistance Force* [online]. c2017, [cit. 2017-3-20].
Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/International_Security_Assistance_Force.

Přeloženo z *Military Gear HQ. About Our Official USMC Issue Digital MARPAT Utility Uniforms (MCCUU)* [online]. c2010, [cit. 2017-3-13]. Dostupné z:
<http://www.militarygearhq.com/marpat.shtml>.

QUADE, DAVE: *Naše jednotka* [online] c1994-2016, [cit. 2017-3-23]. Dostupné z:
<https://namornipechota.eu/index.php?lang=cs&menu=jednotka>.

Upgrade a díly. moRRisCZ.cz. [online]. c2017, [cit. 2017-3-5]. Dostupné z:
<http://www.armymarket.cz/upgrade-a-dily-K32>.

Xman.cz, DOHNAL, R.: *V reálném boji by hráči neobstáli, říká pořadatel airsoftových bitev* [online]. c2016, [cit. 2017-3-20]. Dostupné z: https://xman.idnes.cz/airsoft-hry-protector-airsoftwars-pandur-armada-fbj-/xman-rozhovory.aspx?c=A160921_160606_xman-rozhovory_fro.